Milliyet
ÇOCUK
21 Ağustos 1978 • Sayı 34 • 750 kuruş

Rock Hudson
(Mac Millan)

bir çizgi—romanın
tamamı

AND DAĞLARINDA

püskül ile çilli

ÇIKMAK İSTİYORMUŞ.. SABIRSIZA BAKIN HELE. YEMEK YEYİP SOLUK ALABİLMESİ İÇİN PÜSKÜL'ÜN BU YOLU BULMUŞ OLMASI BİLE BİR HARİKA...

OKURUN SESİ

Sizlerden bir ricam var: Futbolla ilgili bilgiler verir misiniz?.. Şut nasıl çekilir, topa nasıl falso verilir, bunun gibi...

Orhan Tolunay (İstanbul)

Geçen yıl "Cemil Futbol Öğretiyor" dizisini yayımlamıştık. Zaman zaman bu konuda kısa yazılar yayımlayacağız. Dileğinizi yerine getirerek, topa nasıl falso verildiğini bu sayıda "Her Telden" sayfamızda resimlerle gösteriyoruz.

Yayımladığınız klâsik romanların kitaplarını hazırlamışsınız. Bunları nereden alabiliriz?

Aylin Doğramacılar (Ankara)

"Resimli Klâsikler"in yedi cildi yayımlandı. Ankara'daki kitapçılarda bulabilirsiniz.

Bir "Soru—Cevap" bölümü açmanızı istiyorum. Bu bölümdeki soruların genel kültürle ilgili olmasını diliyorum.

Aylin Haskök

Dileğinizi yerine getiriyor ve okurlarımıza sesleniyoruz: Genel kültürle ilgili sorularınızı bize gönderin. Sorularımızın yanıtlarını ayrı bir köşede vereceğiz.

bizden size

Bu sayımızda sizlere çok seveceğinizi sandığımız bir masal sunuyoruz, sevgili okurlar... İhmal Amca'nın yazdığı "Doğa Ananın Çocukları"nı biz çok beğendik... Masalı resimleyen Mıstık ağabeyiniz de öyle sevdi ki onu, "N'olursunuz, bana büyük bir yer ayırın; bu masala kocaman bir resim yapayım," dedi... Öyle sanıyoruz ki, sizlere İhmal Amcanın başka masallarını da sunacağız ileride.

● "Bodrum Takımı" fotoromanımızı büyük ilgiyle karşıladınız. Bu konuda mektuplarınızı alıyoruz. Onları gelecek sayıdan başlayarak yayımlayacağız. Bu konuda mektuplarınızı yine bekliyoruz. Gelen mektuplardan çoğundaki istek, "Bodrum Takımı"nı oluşturan 12 küçük arkadaşın tanıtılmasıydı. Onları geçen sayımızda tanıtmaya başlamıştık. Bu sayıda üçünü daha "Her Telden" sayfamızda tanıtıyoruz.

● "Pıtırcık'ın Serüvenleri" sürüyor. İzmir'den Ahmet Gürbüzer arkadaşımız, şöyle yazmış: "Bu diziyi başlangıçta pek okumamıştım. Daha doğrusu, bir göz atıp bırakmıştım. Sonra okumaya, okudukça da sevmeye başladım. Eski serüvenleri yeniden okudum. Şimdi dergide ilk okuduğum sayfa bu oluyor."

● Red Kit'in "Bir Kovboy Doğuyor" serüveni bu sayıda sona eriyor... Gelecek sayıda, sevimli kovboyumuzun bir başka serüveni başlayacak. Dilerseniz, kulağınıza şimdiden fısıldayalım: Önümüzdeki haftanın posterini de Red Kit'e ayırdık.

● Gelecek Pazartesi buluşmak üzere, hepinize güzel günler, güneşli tatiller dileriz, sevgili okurlarımız...

Tan Oral'ın çizgisiyle
İhmal Amca

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1978 / Sayı 34

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış
Milliyet Ofset tesislerinde basılmıştır

21 Ağustos 1978

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları
Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: Yıllık : 338 TL — Altı aylık : 169 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

atasözleri

"Her koyun kendi bacağından asılır" atasözünün sakıncalı yanları var: İnsanlar koyun değil ki... Hiç bir insan yalnız kendi asılmaz. Her asılanla biraz da biz asılırız. Her açla açız... Mutluluk, başkaları mutsuzken tek başına olmaz. Topluluğun mutluluğuyla olur. Karnı aç insanlar olduğunu görürsem, lokmalar nasıl boğazımdan geçer? Soğukta titreşenler varken, odamdaki sobadan nasıl ısınırım? "Kendi bacağından asılan"larla birlikte ben de asılmaz mıyım?

— CÖMERT YILDIZ
(İstanbul)

UZAY ÇOCUKLARI

AĞAÇLARIN ÖCÜ

MISTIK

BURASI CANAVARIN MİDESİ DEMEK.. NE KADAR RAHATMIŞ..

OHH ! HEM DE SICACIK...

HAYDİ BAKALIM TAKIN ŞU AYGITLARI DA DİLİNİZİ ÖĞRENELİM...

NEDEN KENDİ DİLİMİZİ ÖĞRETMİYORUZ ONLARA ?...

BUNLARIN BEYİNLERİ GELİŞMEMİŞ. BİZİM BİLGİLERİMİZİ ALAMAZLAR AMA BİZİM ÇOK GELİŞMİŞ BEYİNLERİMİZ ONLARIN İLKEL BİLGİLERİNİ ÇOK KISA SÜREDE KOLAYCA ALIR...

BU İŞ BİTTİ. KONUŞALIM ŞİMDİ SİZLERLE ...

KONUŞUYORLAR. BUNLAR BİZİM GİBİ KONUŞUYORLAR...

BİZE KÖTÜLÜK ETMEYİN. NE İSTERSENİZ YAPACAĞIZ...

KÖTÜLÜK ETMEK İSTESEYDİK SİZİ KURTARMAZDIK... ŞİMDİ USLU USLU OTURUN DA ARKADAŞLARIMIZI ARAYALIM...

DENİZİ İYİ ARAŞTIR MANTAR.. BELKİ BİR İZ BULURUZ...

HİÇ BİR İZ YOK BABA !...

YAZIK. NE OLDULAR ACABA?...

BELKİ SIĞINACAK BİR YER BULMUŞLARDIR...

ÖYLE OLMASINI DİLERİM...

HAYDİ DENİZİN ÜSTÜNE ÇIKALIM ARTIK..

ÇIKIYORUM BABA!

FIRTINA DİNMİŞ DENİZ GENE ÇARŞAF GİBİ...

UÇUYORUZ KUŞLAR GİBİ UÇUYORUZ..

ÖÖ! BAŞIM DÖNÜYOR..

BEN İNMEK İSTİYORUM

KÖYÜNÜZE GİDELİM İNERSİNİZ..

OLMAZ. BİZLERİ DE ŞEYTAN OLDUK SANACAKLAR..

TAŞLAYACAKLAR HEPİMİZİ, KAFAMIZI GÖZÜMÜZÜ YARACAKLAR..

ŞEYTAN OLMADIĞIMIZI ANLATALIM ONLARA...

BU UÇAN CANAVARI GÖRDÜKÇE HİÇ BİRİMİZİ DİNLEMEZLER...

BİR DÜŞÜNCEM VAR BABA.. KÖYÜN UZAĞINA İNELİM, ONLAR GİBİ GİYİNİP ARALARINA KARIŞALIM!...

EVET BU OLUR. KOMŞU KÖYDEN GELİYORUZ, SİZİNKİLERİ DENİZDEN KURTARDIK DERİZ...

SİZLER ÇOK AKILLISINIZ...

MANTAR, KÖYÜN UZAĞINDA BOL YOSUNLU BİR KIYIYA İN!

İNİYORUM BABA!

BURADA ÇOK BOL YOSUN VAR..

HAYDİ YAKIŞIKLI. TENEKE GÜZELİYLE DAL. GIYSİ OLABİLECEK YOSUNLAR ÇIKART!

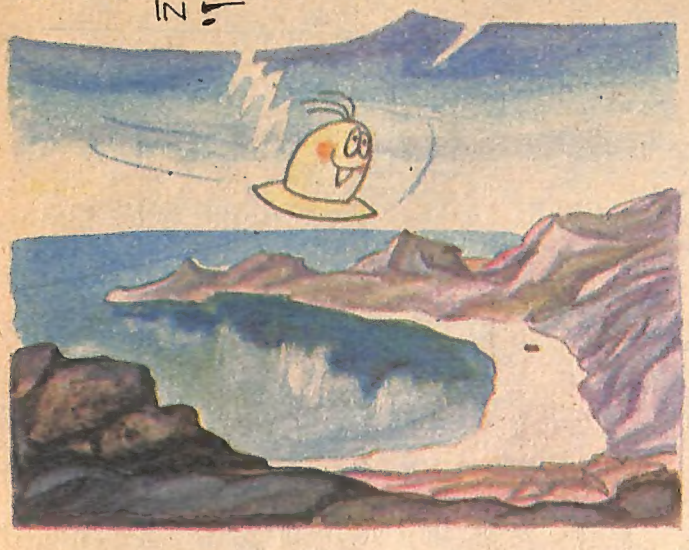

KÖYÜN UZAĞINA İNDİK UÇAN PABUÇLARIMIZI DA ÇIKARACAĞIZ.. BU TAŞLIK YERDE YÜRÜMEK ZOR OLACAK...

YÜRÜMEK ZOR OLACAKSA BİZ DE DENİZDEN GİDERİZ...

O KADAR UZUN BİR ARAYI MAKİNE ÇOCUKLARIMIZ RAHAT YÜZER AMA BİZLER DAYANAMAYIZ!...

YÜZEREK DEĞİL KAYIKLA GİDERİZ. BAKIN ŞURADA BAŞI BOŞ BİR TEKNE VAR...

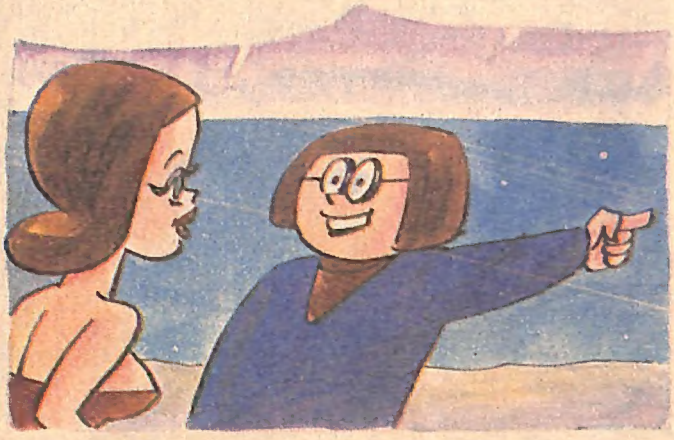

EVET ÇOK ŞANSLIYIZ.. FIRTINADAN KARAYA VURMUŞ BİR TEKNE BU.. BAKALIM SAĞLAM MI?

BU TEKNE SAPASAĞLAM

KIYI KUMSAL OLDUĞU İÇİN PARÇALANMAMIŞ.. AMA BU TEKNE TAHTADAN YAPILMIŞ.

AĞAÇSIZ, BİTKİSİZ YERDE TAHTAYI NEREDEN BULDUNUZ?

BUNLARI DÜŞMANLARIMIZIN ÖLÜLERİNDEN YAPIYORUZ..

DÜŞMANLARINIZIN ÖLÜLERİ Mİ? O DA NE DEMEK?

ÇOK KOLLU BİR TAKIM YARATIKLAR YAŞAR BURADA. VÜCUTLARI ÇOK SERTTİR. BİZİ GÖRDÜKLERİ YERDE SALDIRIRLAR..

BİZ DE ONLARI GÖRDÜĞÜMÜZ YERDE SALDIRIRIZ. BİNLERCE YILDAN BERİ SAVAŞIYORUZ ONLARLA. ÖLDÜRDÜKLERİMİZİ KESER, DOĞRAR BALIKÇI TEKNESİ YAPARIZ. KARALARDA YİYECEK BİR ŞEY OLMADIĞINDAN BESİNİMİZİ DENİZDEN SAĞLAMAK ZORUNDAYIZ...

GİYSİLER HAZIR BABA!

HEMEN GİYİNİP YOLA ÇIKALIM ÇOCUKLAR. YAKIŞIKLI SEN TEKNEYİ YÜZDÜR..

EMREDERSİN BABA!

TEKNE HAZIR BABA!

SEN DE GİYİN GİDELİM..

ÇIKAMADIM ŞU İŞİN İÇİNDEN. BİTKİSİZ BİR GEZEGENDE AĞAÇTAN YAPILMIŞ SANDAL NASIL OLUR?

FIRTINADAN ÖNCE BİZ BİTKİ GÖRDÜK!

YERİNİ BULABİLİR MİSİNİZ?

KESİN BİR YANIT VEREMİYECEĞİZ. AMA ARARIZ. AKİ DE BİZE YARDIM EDER...

ELBETTE YARDIM SEVERİM BEN..

DEVAM EDECEK

İHMAL AMCA'dan bir masal

DOĞA ANANIN ÇOCUKLARI

Doğa Ana yılda dört çocuk doğurur: birincisinin adı İlkyaz, ikincisininki Yaz, üçüncüsününkü Güz, dördüncüsünün adı da Kış'tır. Bu çocukların her biri üç ay yaşar, ama ölmez, yalnız birbiri ardından yitiverirler. Ertesi yıl Doğa Ana onları teker teker yeniden doğurur ve bu böyle sürüp gider...

Bir yıl Doğa Ana ilk çocuğunu doğurduğunca, Nurhan, sabah erkenden kırlara çıkmış.

Badem ağaçlarında çiçekler pembeye çalıyormuş. Kiraz ağaçlarında tomurcuklar mısır taneleri gibi patlayı patlayıvermiş. Bal sarısı arılar, çiçeklerden çiçeklere uçuyor, saydam kanatları sedef sedef balkıyormuş. Tarla kuşlarının cıvıltısı dünyayı tutmuş. Ak, mavi, sarı kelebekler havada oynaşıyor, kanatlarının tozlarını yerdeki papatyalara serpiyor, papatyalar gıdıklanıyormuş. Güneş bunları görüp ağız dolusu gülüyor, o güldükçe de yeni yeni çiçekler açıyormuş.

Nurhan'ın esrilikten başı dönmüş. Koşmuş koşmuş, varıp bir buğday tarlasının kenarına oturmuş.

Tarlada buğdaylar yeni filizlenmiş. Yayılan toprak kokusu dolaydaki çiçeklerin kokularına karışarak öyle tatlı bir uyku getirmiş ki çocuğun gözlerine, neredeyse düşüverecekmiş uykunun kucağına. Ama Nurhan uyumamış, çünkü bayılıyormuş çevresindeki güzelliğe. Gözlerini yumarsa hiçbir şey göremezmiş ki...

O sırada kulağına sesler gelmiş. Tarladaki buğday filizleri hepbir ağızdan:

"Eey çocuk, ilkyazdan esrileşen çocuk," demişler. "İnsanlara selam söyle bizden, görüyorsun ya filizlendik, onların el emeği, alınteri yüzünden yeşeriyor, boy atıyoruz, sağolsunlar."

Sonra toprak dile gelmiş: "Benden de selâm söyle," demiş, "Sağolsun insanlar. Beton gibi taş kesilmiştim, yumuşattılar, susuzluktan çatır çatır çatlamıştım, kanallar açıp suladılar. De ki insanlara bu iyiliklerinin altında kalmayacağım, bire bin vereceğim."

Arkasından ağaçlar konuşmuş: kiraz ağaçları, badem ağaçları, vişne, erik, kayısı, elma, armut, şeftali, ayva ağaçları, üzüm kütükleri:

"İnsanlar varolsun," demişler, bizi tam vaktinde budadılar, köklerimizi yumuşatıp suladılar, biz de onlara bol bol, en iyi meyvelerimizi vereceğiz, yeryüzünde hiçbir çocuk meyvesiz kalmasın diye."

Sonra kuşlar başlamış hepbir ağızdan:

"Çocuk çocuk, can çocuk," demişler. "Biz doğanın şenliğiyiz, ne olur söyle arkadaşlarına, ağaçlardan dallar kesip, sapan yapıp bizi vurmasınlar, bize tuzak kurmasınlar olup olacağı bir kuş ömrü yaşarız zaten, babalarınız, ağabeyleriniz ava çıkıp canımıza kıymasınlar ki, şarkıların en güzellerini söyleyelim sizlere."

Nurhan, bütün bu görüp işittiklerine şaşmış ve,

"Ah," demiş içinden, "Doğa Ananın ilk çocuğu ne güzel!".

Derken yaz gelmiş.

Tarlalarda başaklar sararmış, şerbet dolmuş meyvelerin içine, nar ağaçları yalım yalım çiçek açmış, akasyaların kokusu ıhlamurlarınkine karışmış, bütün kuşlar yavrulamış, anaları babaları yaşlanmış, onların türkülerini yavruları sürdürmüş.

Yaz ortasında bir gece korunun kenarına gitmiş Nurhan. Sırtüstü yatmış otların üzerine, kollarını başının altına yastık yapmış, gökyüzünü seyre dalmış.

Samanyolu tıpkı bir bitpazarmış, içinde yıldızlar tozarmış. Hayvanlar bahçesine dönmüş gökyüzü: Küçükayılar, Büyükayılar, Koçlar, Akrepler, Yengeçler, Keçiler, İkizler... Ve bunların arasında tığ gibi bir avcı* çekiyormuş yayına yerleştirdiği okları, atıp atıp ıska geçiyor, vuramadıkça da küplere biniyormuş.

Derken bir yıldız kaymış, arkasından bir daha, üç daha, beş daha... Tam o sırada da korudaki bülbüller oynak bir hava tutturmazlar mı! Kayan yıldızlar sarmaş dolaş başlamışlar dansetmeye, Nurhan'ın başı dönmüş ve sayıklar gibi:

* *Ok atmakta olan bir insan biçiminde "Orion" adlı yıldız kümesi.*

"Ah," demiş, "Doğa Ananın ikinci çocuğu ne güzel!"

Arkasından güz gelmiş.

Bir gün Nurhan, güneşin batmaya yüztuttuğu bir saatte ormana gitmiş.

Allı, yeşilli, sarılı yapraklar halı olup serilmiş ağaçların altına. Aralarından mantarlar kaldırmış başlarını: mor takkeli, al takkeli, sarı, mavi, benekli mantarlar... Çam ağaçlarında sincaplar daldan dala koşuyor, çam fıstıklarını kemirdikçe gözleri yumulu yumuluveriyormuş keyiflerinden. Karıncalar kervan kervan kışlık yem taşıyorlarmış yuvalarına. Ağaçkakanlar tıkır tıkır tıkırdatıyorlarmış ağaçları. Küçük kuşlar çalılarda yaylana yaylana böğürtlenleri gagalıyorlarmış. Kestane kargaları doyamıyormuş kestanenin tadına. Yel, arada bir ağaçları salladıkça, yerdeki yaprakların üstüne yenileri düşüyormuş: sarılı, turunculu, allı, yeşilli yapraklar...

Bizim Nurhan yürümüş yürümüş ve ormanın kenarına yaklaşıp da dalların arasından kocaman, yusyuvarlak, turuncu güneşi görür görmez, olanca gücüyle koşmuş güneşe doğru, varıp denizin kıyısında durmuş, kapıp koyvermiş kendisini güneşin batışına.

Kenarları sırmalı mor, pembe bulutlar, şerit şerit bölmüşler güneşi. Ufuklar yalım yalım yanıyormuş. Güneş, bulutlar, yalımlar vurmuş denize... Deniz de tutuşmuş... Ve bal damlamış Nurhanın yüreğine:

"Ah," demiş, "Doğa Ananın üçüncü çocuğu ne güzel!"

Aradan çok geçmeden kış gelmiş.

Bir sabah uyanmış ki Nurhan, lapa lapa kar yağıyor.

Bütün ağaçlar gelin olmuş, ak duvaklar örtünmüşler dantele gibi dallarında serçeler tüylerini kabartıp yumak yumak olmuşlar, sa-

rılı mavili isketeler şaşkın şaşkın dolaylarına bakıyormuşlar, sarı gagalı karatavuklar cıyak cıyak bağırarak yem arıyorlarmış.

Ormanda ayılar düşlerinde bal yiyorlarmış. Yeraltında karıncalar, yazın topladıkları yiyeceklerin şölenindeymişler. Böcekler hep uykuda, kelebekler yumurtalarında ilkyazı bekliyorlarmış.

Nurhan evden dışarı fırlayıp karların üstüne atılmak, serçelerin, isketelerin, karatavukların arasına katılmak istemiş.

İyice giyinip kuşanmış, babasının yaptığı tahta kızağı almış, doğruca evlerinin yakınındaki yüksek tepeye çıkmış. Orada hemen kızağına oturmuş, olanca hızıyla bırakıvermiş kendisini tepeden aşağıya. Kaymış kaymış kaymış... Ta aşağıdaki düzlükte kızak kendiliğinden durmuş. Durmuş ama, Nurhanın yine başı dönmüş, uzayda uçar gibi olmuş. Çevirmiş yüzünü bulutların arkasında yarım yamalak parlayan güneşe:

"Ah," demiş içini çekerek, "Doğa Ananın dördüncü çocuğu da bir başka güzelmiş!"

Tam o sırada, üstündeki karın ağırlığını çekemeyen bir dal çatırdamaya başlarken, Nurhanın kulağına bir ses gelmiş:

"Vah yavrucuğum, vah benim körpecik dalım," diye ağlayan bir ses.

"Kimsin sen?" diye sormuş Nurhan, "Niye ağlıyorsun?"

"Ben ağlamayım da kim ağlasın," demiş Doğa Ana. "Kuşların, kurtların, böceklerin, ağaçların, denizlerin, ırmakların, güneşin, yıldızların, senin, annenin, babanın, ninenin, herkesin, herşeyin anasıyım ben. Ağacımdan körpe bir dal kırılıp düşer de canım acımaz mı?"

Nurhan çok üzülmüş, aklına bir şey düşüp kendisi de başlamış ağlamaya.

Doğa Ana, sormuş:

"Yavrucuğum ben anayım. Yüreğim acıdı da ağladım dalımın kırıldığına. Ya sen niye ağlıyorsun?"

"Bir gün ben de bir dal kırmıştım ağaçtan, bacaklarımın arasına geçirip de atçılık oynamak için. Şimdi onu ansıdım da..."

Doğa Ana, hele çocukların ağlamasına hiç dayanamazmış, üzülmüş ama yine de gülümsemiş

"Ağlama yavrum," demiş. "Acıtma canımı. Bundan sonra atçılık oynamak istersen iyice kurumuş dallarımdan kırabilirsin, ama körpe dallarıma bir daha dokunma olmaz mı?"

"Yapmam artık Doğa Ana," demiş Nurhan. "Bundan sonra ağaçlardan yaprak bile koparmam. Hem senin dört çocuğun da birbirinden güzel!"

Çok sevinmiş Doğa Ana. O sevinçle de başlamış gelecek yılki ilk çocuğunun doğum hazırlığına.

BODRUM TAKIMI

ÇOCUKLAR, HAREMTEN'E GİTMEK ÜZERE BULUŞTULAR...

... VE ALİ AMCA'NIN SANDALINA KOŞTULAR...

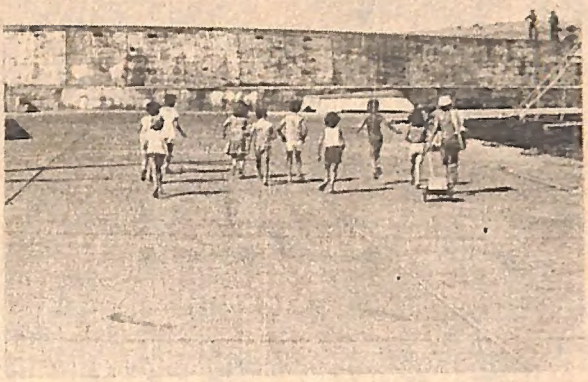

ÖZET: Bodrum'da kendilerine "Bodrum Takımı" adını veren 12 küçük arkadaş vardır. Bir gün oynarlarken bir mücevher hırsızı, çocukların arabalarına bir kâğıt atar; sonra polis tarafından yakalanır. Öteki hırsızlar arabayı ele geçirmeye çalışırlar. Kâğıt onlar için önemlidir. Erdener, arabanın içini boşaltır; ama kâğıdı farketmez... Arkadaşlarıyla birlikte, Ali amcanın sandalına binip Haremten'e gitmeye hazırlanır.

Yönetmen:
ÜLKÜ TAMER

Yönetmen Yardımcıları:
ALİ ARMAN
SEMİH EROĞLU

BODRUM TAKIMI

OYNAYANLAR

ALİ ARMAN

ZEYNEP CASALİNİ

ALP ENGİN

MELİH EROĞLU

MEHMET DENİZ NALBANTOĞLU

BODRUM TAKIMI KARAYA ÇIKTI...

...VE OYNAMAYA BAŞLADI...

YUNUS İLKORUR

EMİNE İLKORUR

EMİNE İNKAYA

ERDENER PAMİL

VURGUN PAMİL

NALAN TUNÇ

AYŞE ÜLKEN

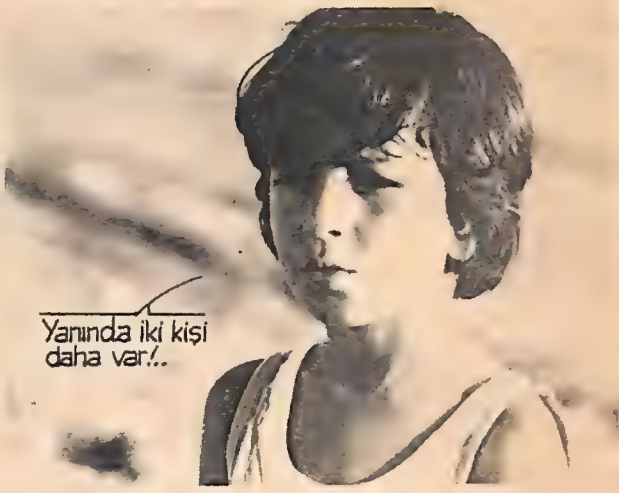

KONUK SANATÇILAR

ENGİN CEZZAR

ALTAN ERBULAK

FIKRET HAKAN

MUSTAFA HİMMETOĞLU

GÜNDEM İLKORUR

SUDİ İLKORUR

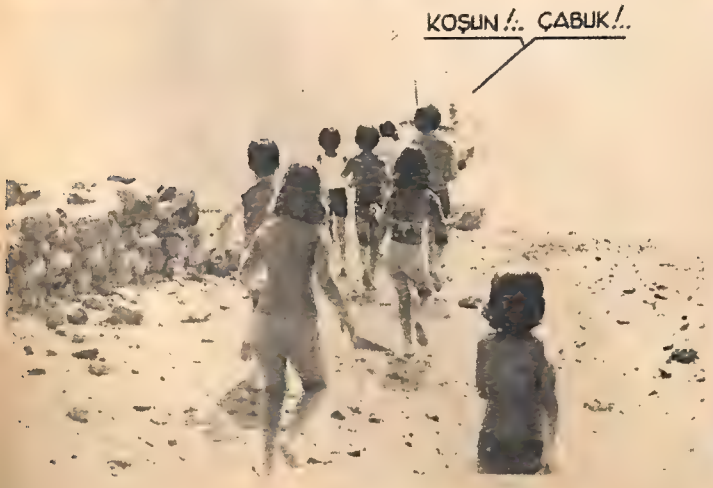

DURSUN MUTLU

KIRAL NALBANTOĞLU

MÜCAP OFLUOĞLU

MÜNTEKİM ÖKMEN

ALİ POYRAZOĞLU

ALİ SURURİ

GÜLRİZ SURURİ

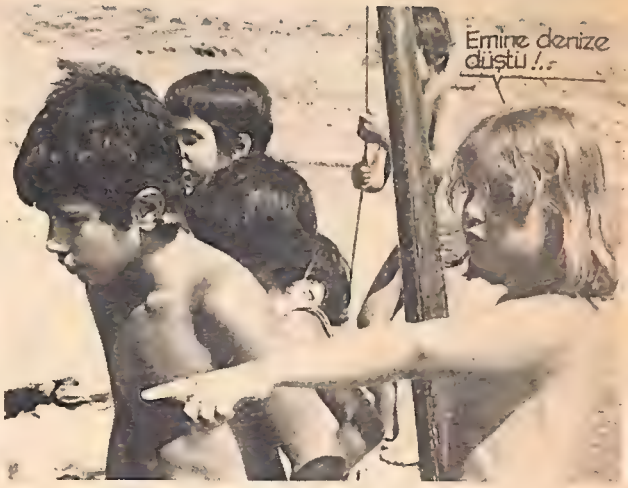

SANDAL UZAKLAŞIRKEN, ERDENER DÖNÜP KARADAKİLERE DİLİNİ ÇIKARDI..

Devam edecek

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY
Resimler: SEMPE

PITIRCIK'IN BİSİKLETİ

21. sayımızda başladığımız bu yazı dizisini, Pıtırcık'ın yeni bir serüveniyle sürdürüyoruz... "Red Kit" yazarı Goscinny'nin yarattığı ve dilimize Vivet Kanetti'nin çevirdiği bu diziye, Pıtırcık'ın, arkadaşları Lüplüp, Toraman, Tıngır, Çarpım, Gümüş, Dalgacı ve ötekilerinin yeni serüvenleriyle devam edeceğiz...

Babam bana bisiklet almak istemiyordu. Çocukların pek dikkatsiz olduklarını, akrobatlık yapmaya kalkarken bisikletlerini kırdıklarını ve bir yerlerini acıttıklarını söylüyordu. Ben, dikkatli olacağımı söylüyordum, ondan sonra ağlıyordum, ondan sonra ağlıyordum, ondan sonra ağlıyordum, surat asıyordum, ondan sonra ağlıyordum, evi terkedeceğimi söylüyordum. Sonunda babam, aritmetik sınavında ilk onuncular arasında olursam, bana bir bisiklet alacağına söz verdi.

İşte bu yüzden, dün okuldan gelirken çok mutluydum, aritmetik sınavında onuncu oldum. Babam bunu öğrenince gözlerini fal taşı gibi açtı, "Heyt be heyt be" dedi, annem beni öptü, babamın bana hemen güzel bir bisiklet alacağını, aritmetik sınavında onuncu olduğum için beni kutladığını söyledi. Aslında biraz da şansım oldu, çünkü yalnız on bir kişi katıldı sınava, ötekiler hep grip olmuştu, on birinci de sınıfın hep sonuncusu olan Dalgacı'ydı, ama önemli değil, onun bisikleti var zaten.

Bugün eve geldiğim zaman, annemle babam ağızları kulaklarında, bahçede bekliyorlardı beni.

"Oğlumuza bir sürprizimiz var" dedi annem. Gözlerinin içi gülüyordu. Sonra babam garaja gitti, bilin bakalım neyle döndü, eminim çok şaşıracaksınız: Bir bisikletle! Kırmızı ve gümüş renginde, lambası, zili olan, pırıl pırıl bir bisiklet. Harikaydı! Ben koştum annemi öptüm, ondan sonra babamı öptüm, bisikleti öptüm. "Çok dikkatli olacağına, akrobatlıklar yapmayacağına söz vermelisin" dedi babam. Ben söz verdim, annem beni öptü, koca oğlu olduğumu ve akşama bana çukulatalı bir tatlı hazırlayacağını söyledi sonra da eve girdi.

Babam benimle bahçede kaldı. "Biliyor musun?" dedi. "Biliyor musun, korkunç bir bisiklet yarışçısıyım ben. Anneni tanımasaydım profesyonel olurdum belki de". Hayır bunu bilmiyordum. Babamın korkunç bir futbolcu, yüzücü, boksör olduğunu biliyordum ama bu bisiklet meselesi yeniydi. "Bak şimdi görürsün," dedi babam ve bisikletime binip bahçede turlamaya başladı. Tabii bisiklet babam için çok ufaktı bu yüzden de biraz sıkıntı çekiyordu, yüzüne değiyordu dizleri, ama yine de idare ederdi.

"Son rastlaşmamızdan beri yaşamımda gördüğüm en gülünç sahne!" Sivrikulak söylemişti bunları, bahçenin çitinden uzanıp. Sivrikulak, bizim komşumuzdur, babamla şakalaşmaktan çok hoşlanır. "Kapa çeneni!" dedi babam. "Sen bisikletten ne anlarsın!" "Ne?" diye gürledi Sivrikulak. "Ey kör cahil, bölgeler arası yarışlarda amatör yarışçıydım ben, bundan haberin var mı senin?" "Eğer karımı tanımamış olsaydım, profesyoneldim bugün!" Babam gülmeye koyuldu. "Sen mi bisiklet yarışçısıydın? Güldürme beni! Üç tekerleğin üstünde ancak idare edersin!" dedi. Bu sözler Sivrikulağın hiç hoşuna gitmedi. "Görürsün sen!" dedi, bahçemize atladı. Gidonu tutup, "ver şu bisikleti!" dedi ama babam bisikleti bırakmıyordu. "Sana seslenen olmadı", dedi babam. "Hadi Sivrikulak, evine!" "Çocukcağızın yanında seni rezil edeceğim diye korkuyorsun ha?" diye sordu Sivrikulak. "Kapa çeneni," dedi babam. "Valla acıyorum sana, sadece acıyorum!" Gidonu Sivrikulak'ın ellerinden kurtarıp yine bahçede turlamaya koyuldu. "Gülünçsün!" dedi Sivrikulak. "Bu kıskançlık sözleri bana vız gelir!" diye yanıtladı babam.

Ben babamın arkasından koşuyordum, bisikletimle bir tur atabilir miyim diye sordum, ama onun beni dinlediği filan yoktu, çünkü Sivrikulak babama bakıp bakıp gülüyordu, babam da begonyaların üstüne çıktı. "Niye öyle aptal aptal gülüyorsun?" diye sordu babam. "Bir tur atabilir miyim şimdi?" diye sordum. "Gülerim gülerim, sana ne?" dedi Sivrikulak. "Benim bu bisiklet" dedim. "Ne budala şeysin be Sivrikulak!" dedi babam. "Öyle mi?" diye sordu Sivrikulak. "Öyle!" diye yanıtladı babam. Sivrikulak geldi babamı itti, babam bisikletimle birlikte çiçeklerin üstüne düştü. "Bisikletim!" diye bağırdım. Babam kalktı Sivrikulağı itti. Sivrikulak, "Dene bakiim" diyerek yere düştü.

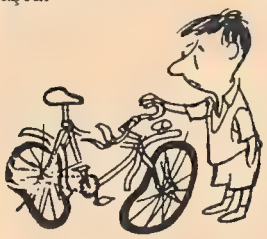

Birbirlerini itip kakma faslı bitince, Sivrikulak, "Aklıma bir şey geldi," dedi. "Saat tutarak evlerin çevresinde bir turlayalım. Bakalım kim daha iyi bisiklet kullanıyor." "Yok canım?" dedi babam. Pıtırcık'ın bisikleti o. Binemezsin. Bu kilolarla kırarsın bisikleti." "Ödlek!" dedi Sivrikulak. "Ben mi? Ben mi ödleğim?" diye bağırdı babam. "Görürsün sen!" Babam bisikleti alıp sokağa çıktı. Biz de peşinden. Artık sıkılmaya başlamıştım, daha bir kere bile binmek fırsat olmamıştı! "Evet saat tutuyoruz" dedi babam. "Kazanan şampiyon oluyor! Zaten bu yarışı laf olsun diye yapıyorum. Şimdiden belli kimin şampiyon olacağı!" "Haddini bilmen hoşuma gitti" dedi Sivrikulak. "Peki ben ne yapacağım?" diye sordum. Babam şaşırmış bir suratla

yüzüme baktı, sanki orada olduğumu unutmuş gibiydi. "Sen mi? Eh sen de saate bak. Sivrikulak sana saatini verecek." Ama Sivrikulak saatini vermeye yanaşmıyordu, çocukların her şeyi kırdıklarını söyledi, babam Sivrikulak'a cimri dedi ve bana kendi saatini verdi. Babamın saati çok hoştur, çok çok çabuk giden büyük bir iğnesi vardır ama bisikletimi verseler daha çok sevinirdim. Yazı tura attılar, yarışa ilk Sivrikulak başladı. Epey şişko olduğundan bisiklet görünmüyordu bile gerçekten. Yoldan geçenler dönüp dönüp Sivrikulak'a bakıp gülüyorlardı. Epey yavaş gidiyordu, sonra köşeyi dönüp yok oldu. Öteki köşeden döndüğü zaman pancar gibi kırmızıydı, dili sarkmıştı, yalpalayarak geliyordu. "Nasıl?" diye sordu. "Dokuz dakika" diye yanıtladım. "Büyük iğne de beşle altının arasında!" "Fransa turunu altı ayda bitirirsin sen ihtiyar!" dedi babam gülerek. Sivrikulak, zorlukla soluyarak, "Geri zekalı şakalar yapacağına, git daha iyisini becer!" dedi. Babam bisiklete atladı, gitti.

Sivrikulak daha düzgün solumaya başlamıştı artık, beklemeye koyulduk. Ben tabii babamın kazanmasını istiyordum ama saat ilerleyip duruyordu. Dokuz dakika oldu, hemen sonra da on dakika. "Kazandım, şampiyon oldum!" diye bağırdı Sivrikulak.

On beş dakika sonra babam hâlâ görünürlerde yoktu. "Garip! dedi Sivrikulak. "Gidip bir bakalım." Sonra babamın karşıdan yürüyerek geldiğini gördük. Pantalonu yırtılmıştı, bir eliyle mendilini burnuna bastırıyor, öteki eliyle bisikleti taşıyordu. Bisikletin gidonu ters dönmüş, tekerleği sönmüş, lambası kırılmıştı. "Bir çöp tenekesine bindirdim" dedi babam.

Ertesi gün teneffüste olanları Dalgacı'ya anlattım. Onun da başına aşağı yukarı aynı şey gelmiş ilk bisikletiyle.

"N'apalım" dedi Dalgacı. "Böyledir babalar. Maskaralıkları bir türlü bitmez. Göz kulak olmazsak bisikletleri kırarlar, bir taraflarını incitirler."

MÜJDAT GEZEN

Avustralya'da gördüğü eğitim ve değişik ortam gerçekten Hamdi'de büyük değişim sağlamıştı. Önce, düşüncesine bir sağlıklılık gelmiş, sonra kendine güveni artmıştı. Olaylara büyük insanlar gibi bakabiliyordu. Yaşıtlarıyla sürekli olarak oynadığı zekâ geliştirici oyunlar Hamdi'nin zaten oldukça ileri olan zekâsını daha da geliştirmişti. Benimle her sabah en azından bir iki bilmece oyunu oynuyor, sorular soruyor, bilgisini, gelişen zekâsını bana kanıtlamaya çalışıyordu.

— Bil bakalım, dedi, bu soracağım bilmeceyi...

— Hamdi, dedim, tamam anladık, bilmece konusunda uzmansın. Ama bu nasıl iş ki hep sen bana soruyorsun, ben de bilemeyip duruyorum. Biraz da ben sana sorayım da, sen bileme...

— Ben bilebilirim, dedi.

— Hadi bilebil de görelim öyleyse.

— Sor.

— Soruyorum, sıkı dur: Yağmurun yağacağını nereden anlarsın?

— Bunu bilmeyecek ne var? Annemin vücudundan.

— O ne demek öyle?

— Annemin romatizması var, yağmur yağmadan önce hep, "Gene ayaklarım ağrımaya başladı, bugün yağmur yağacak" der, ve hep de dediği çıkar, hah hah haayyy....

— Seninle oyun falan oynanmaz, dedim. Benimle dalga geçiyorsun.

Gülmesini sürdürdü... Sonra duruldu birden...

— Seni öyle özlemişim ki, dedi. Bizim orada...

Gene durdu...

— Aslında orası, yani oralar "bizim orası" falan değil, dedi.

Başını öne öğdi. Gözleri dolu dolu oldu...

— Sana oraları çok övdüm belki, bunların hepsi doğru, hepsi gerçek, övülecek yerler oraları... Ama ben burada doğdum, büyüdüm. Neden şimdi burada değilim? Çok ama çok özlüyorum vatanımı...

— Ağlama, dedim. Temelli gitmediniz ya, nasıl olsa bir gün dönüp geleceksiniz. Annen de baban da böyle düşünmüyorlar mı?

— Evet ama, geçenlerde annemle babam konuşurlarken duydum, babam anneme:

"Bundan sonra vatana dönmemiz çok güç" dedi.

— Sen ona bakma, o da bir gün mutlaka dönüp gelmeyi isteyecek. Hadi şimdi kes ağlamayı da, seninle biraz dışarılara çıkalım, dolaşalım.

Deniz kıyısına gittik. Bir çay bahçesine oturduk Hamdi ile... Dikti gözlerini denize, elindeki çay bardağından bir yudum bile almadan öylece daldı gitti...

— Çok daldın, midye mi çıkartacaksın? dedim.

— Özlemişim, çok özlemişim, dedi. Bir yudum içti çayından... Ohhh çayı bile başka.

— Hani sen sizin oranın İngiliz usulü çayını pek övüyordun ya, ne oldu?

— O da güzel, ama bu başka, dedi.

Pek tasalı görünüyordu.

— Nen var senin Hamdi, dedim, sürekli düşünüyorsun.

— Düşünüyorum, dedi. Acaba ne zaman döneceğiz, dönebilecek miyiz? Bunları düşünüyorum.

— Hiç düşünme, bir gün döneceksiniz, bu kesin.

— Acaba ben şimdi dinlensem bitince dönmesem ne olur?

Bunları birden söylemişti. Beni bir düşünce aldı.

— Annenin babanın haberi olmadan doğru olmaz herhalde, dedim.

— Yazarım onlara, burada okuyacağım, siz gelin derim...

— Hamdi....

— Dönmek istemiyorum.

Thomas Mayne Reid

4 Nisan 1818'de Ballyroney'de doğdu. Bir bakanın oğluydu. 20 yaşında Mexico kentine yerleşti. Meksika İç Savaşı'na katıldı. Bir süre de Amerika'da Philedelphia kentine yerleşti. Kendini edebiyata verdi. Bir çok serüven romanı yazdı. Bunlar çok tutuldu.

Özellikle serüven romancılığında büyük başarı kazanan Thomas Mayne Reid 22 Kasım 1883'de öldü.

17. YÜZYILIN SONLARINA DOĞRU, PERU'NUN UZAK BİR DAĞ KENTİNDEYİZ. AMERİKA'DAKİ İSPANYOL SÖMÜRGELERİ HENÜZ BAĞIMSIZLIKLARINI ELDE EDEMEMİŞLERDİ...
BU YANA DOĞRU KAÇTI...
BAY PABLO ROMERO'YU ARIYORLAR YİNE. OYSA İZLEDİKLERİ, ONA ÇOK BENZEYEN YEĞENİ.
BİZ YERLİLER DE, İSPANYOL ASKERLERİ DE YALNIZCA GÖREVİMİZİ YAPIYORUZ...
ÖYLE Mİ DÜŞÜNÜYORSUN?
TABİİ.. BU TOPRAĞI KEŞFETTİLER, ONU YÖNETMEK ZORUNDA SAYIYORLAR KENDİLERİNİ... BİZ DE BAĞIMSIZLIĞIMIZ İÇİN ÇARPIŞMAYI DOĞRU BULUYORUZ.
BU KAPININ ARDINDA...
ÖNEMLİ OLAN DON PABLO'YU YAKALAMAMALARI...
YAKALAYAMAZLAR. O ÇOK UZAKTA AİLESİYLE BİRLİKTE.
İŞTE O!
HI?.
EĞER PABLO ROMERO'YU ARIYORSANIZ, YANLIŞ KAPIYI ÇALDINIZ. BEN YEĞENİYİM.
HAKLI KOMUTANIM. PABLO ROMERO'YU TANIYORUM. BU ADAM O DEĞİL...
YİNE ELİMİZDEN KAÇTI...

EVET KOMUTANIM. DÜŞ KIRIKLIĞINIZI ANLIYORUM. AMA PABLO'YU YAKALAYACAKSINIZ...

AZ SONRA...

YEĞENİYMİŞ BEYİM... PERU'LU DOĞABİLİMCİ PABLO ROMEO TOZ OLDU...

ŞİZDEN DAHA KURNAZMIŞ KOMUTANIM. ONU YAKALAMAK BİZİM İÇİN ÇOK ÖNEMLİ...

EVET AMA NEREYE, NASIL KAÇABİLİR? ASKERLERİMİZ BÜTÜN KENTİ KUŞATTI.

BAKIN KOMUTAN! PABLO ROMEO BİZİM İÇİN YÜZ BASİT KIZILDERİLİDEN DAHA ÖNEMLİDİR...

İNSAN BİR DAVANIN DOĞRULUĞUNA İNANINCA, ÖLMEYİ GÖZE ALIR. BİZ DE ONLAR DA, BU TOPRAKLARI İSTİYORUZ...

BİLGİN GERÇEKTEN KENTTEN ÇOK UZAKLARDAYDI...

HALA GİTMEYE KARARLI MISINIZ EFENDİM?

AUGUSTİN BELKİ HAKLI CANIM. YILLARDIR YANINDA ÇALIŞIYOR. HEP İYİLİĞİNİ İSTER...

BUNLARIN BU YOLCULUKLA İLGİSİ YOK... GİTMELİYİZ...

ÜLKENİN BATISINDAKİ KIZKARDEŞİNİN KÖYÜNE VARMALIYIZ. BURADA ASKERLER BENİ YAKALAR...

ORADA DA BULURLAR SA SENİ?

KOLAY DEĞİL CANIM, AMA BAŞARIRLARSA, BREZİLYA SINIRI ÇOK YAKIN...

AMA EFENDİM, ANDLARA ULAŞMAK ÇOK TEHLİKELİ. BİZİ BULMAMALARI İÇİN SARP YOLLARDAN GEÇMELİYİZ...
YİNE Mİ AUGUSTİN ? YETER ARTIK...
ÇOK KORKUYORUM KARDEŞİM LEON. AUGUSTİN HEP HAKLI ÇIKAR.
HIM... EVET AMA BURADA KALIP BABAMIZI YİTİRMEK DAHA KÖTÜ DEĞİL Mİ?.
ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI İÇİN BU ÇOK KÖTÜ OLLIRDU...
BİRKAÇ SAAT DİNLENECEĞİZ. EPEY YOL ALDIK...
HEP GECE Mİ YÜRÜYECEĞİZ BABA?
TABİİ Kİ DEĞİL LEONA. AMA İLK GÜN İÇİN KARANLIK BİZİ ASKERLERDEN KORUR...
BAKIN ANDLARI GEÇİNCE YOLCULUĞUMUZ BİTECEK. UMARIM BAŞARIRIZ...
AMA HER ZAMAN BEKLENMEDİK OLAYLAR OLABİLİR. KİMSE O ANDA OLANLARI DÜŞÜNEMEZDİ...
HEY KOMUTANIM...
NE İSTİYORSUN. DİLENCİLİK SUÇTUR...
DİLENMEK DEĞİL, SİZE PABLO ROMERO'DAN SÖZ ETMEK İSTİYORUM...
NE DİYORSUN ? ÇABUK BİLDİKLERİNİ ANLAT...
3
BİRAZ SONRA HER ŞEYİ ÖĞRENECEKSİNİZ BEYİM...

KOMUTAN ARAMA BİRAZ PARA VERDİ. OYSA KİMDEN YANA OLURLARSA OLSUNLAR, HAİNLERDEN HEP TİKSİNİRDİ...

AKŞAMLİSTÜYDÜ KOMUTANIM... EVİME DÖNÜYORDUM.

AAA.. PABLO VE AİLESİ...

DAĞLARA DOĞRU YÖNELDİLER. İYİ BİR HABER DEĞİL Mİ?..

PEKİ NEDEN DÜN GECE HABER VERMEDİN?..

AH EFENDİM. O ZAMAN BAY PABLO'YU HEMEN YAKALARDINIZ. OYSA BEN ONA BİRKAÇ SAAT KAZANDIRMAK İSTİYORUM.

NE DEMEK İSTİYORSUN ALÇAK?

ÇOK KOLAY BEYİM. BEN BU YOLCULUK BOYUNCA KILAVUZUNUZ OLMAK İSTİYORUM. YİNE ELİNİZDEN KAÇABİLİR. DEĞİL Mİ?..

BU ARADA, UZAKLARDA...

UMARIM, EFENDİM BU YOLCULUĞA ÇIKTIĞINA PİŞMAN OLMAZ...

ROMERO AİLESİ DİNLENİRKEN DE...

SÖYLEDİKLERİN DOĞRU MU?..

TABİİ. BU YOLDAN GEÇTİLER. BANA DİEGO DİYEBİLİRSİNİZ...

HAYDİ GİDİYORUZ..

ARTIK KAÇAMAZ.

İYİ PARA KAZANACAĞIM...

İLERİ!

BU ARADA...
EFENDİM ÇOK İNATÇI.. BU BİR ÇILGINLIK...

AND DAĞLARINI AŞARAK ÜLKENİN BATISINA GEÇMEK...

SABAHIN SESSİZLİĞİNİ KORKUNÇ BİR SES BÖLDÜ...
¡AUURG!

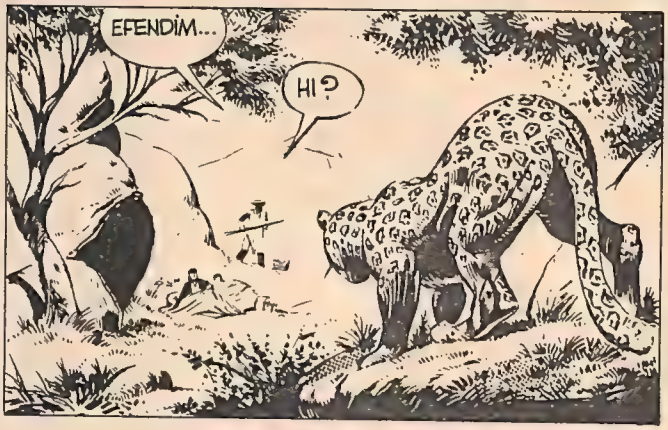
EFENDİM...
HI?

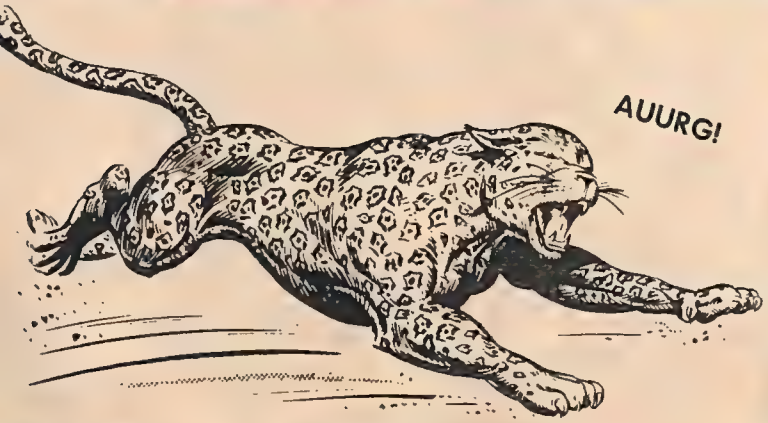
AUURG!

AUGUSTİN HEMEN SİLÂHINA SARILDI... VE...
TANRIM VURAMADIM.
HERKES AYAĞA!..
BANG!

BİR KAPLAN!

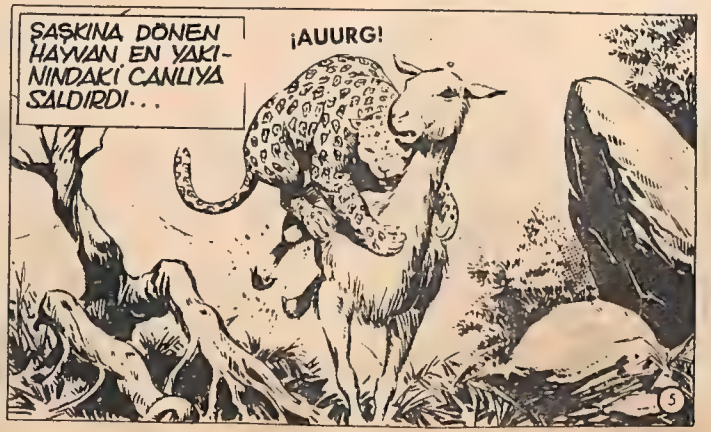
ŞAŞKINA DÖNEN HAYVAN EN YAKININDAKİ CANLIYA SALDIRDI...
¡AUURG!
5

BANG!

AUGUSTİN ATEŞ ETTİĞİNDE ARTIK ÇOK GEÇTİ...
BU LAMA İÇİN YAPACAK BİR ŞEY KALMADI...

ONSUZ GİDECEĞİZ. YÜKÜNÜ ÖTEKİ LAMALARA YÜKLEYİN...
PEKİ...

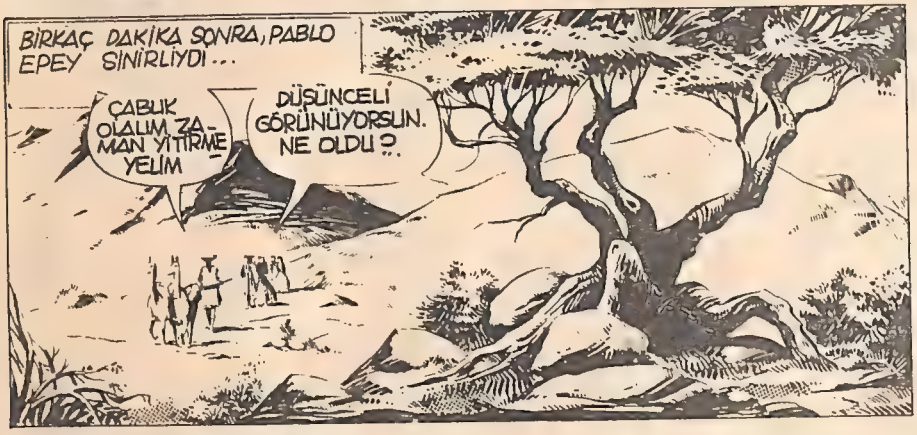
BİRKAÇ DAKİKA SONRA, PABLO EPEY SİNİRLİYDİ...
ÇABUK OLALIM, ZAMAN YİTİRMEYELİM
DÜŞÜNCELİ GÖRÜNÜYORSUN. NE OLDU?.

EVET İSİDORA.. ÇABUK OLMALIYIZ.. ÇOK ZAMAN YİTİRDİK...

SANKİ O SIRADA OLANLARI SEZİYOR GİBİYDİ...
BU İZLERİN TAZE OLDUĞU DOĞRU MU?
ELBETTE KOMUTANIM...

ÖYLEYSE DEVAM EDİYORUZ.

BABAM SÜREKLİ ARKAŞINA BAKIYOR. NE DÜŞÜNÜYOR ACABA LEON?
SAÇMALAMA N'OLUR!

AUGUSTİN, GEÇİTE NE ZAMAN VARIRIZ.?.

İKİ SAAT SONRA...

BİRAZ ÖNCE VARABİLSEK ORAYA...

NEDEN PABLO?

GEÇİTTEN SONRA BİZİ YAKALAMALARI ZOR OLUR...

TABİİ EĞER ARKAMIZA TAKILAN VARSA...

PABLO ROMERO'NUN SÖYLEDİKLERİ MANTIKLIYDI. AMA AUGUSTİN DE MANTIKLIYDI.

SİZİ ANLIYORUM EFENDİM, AMA BU GEÇİTTEN KORKUYORUM...

NEDEN KORKUYORSUN?

HAYDUTLARDAN ÖTÜRÜ. SİZ DE KENTTE SÖYLENENLERİ DUYDUNUZ...

HAYDUTLAR MI? DOĞRU MU BU PABLO?..

SAÇMALIK...

İSPANYOLLAR ONLARI YAMAÇLARDAN TEMİZLEMİŞ, AMA GEÇİTTE NE OLUYOR BİLMEM.

HIMM. BUNLARI DÜŞÜNME İSİDORA. YAKINDA BÜTÜN TEHLİKELERDEN UZAKTA OLACAĞIZ...

ÖĞLEDEN ÖNCE...

BAKIN.. GEÇİT...

GÖRÜYOR MUSUN? AZ SONRA DAĞDA OLACAĞIZ. TEHLİKELERDEN UZAKTA OLACAĞIZ.

7

BABAM NE DEMEK İSTİYOR LEON?
AUGUSTİN'İN SÖZÜNÜ ETTİĞİ HAYDUTLARA BU GEÇİTTEN SONRA ARTIK RASTLAMAYIZ..

ŞİMDİ GÖZÜMÜZÜ DÖRT AÇALIM...
EVET!

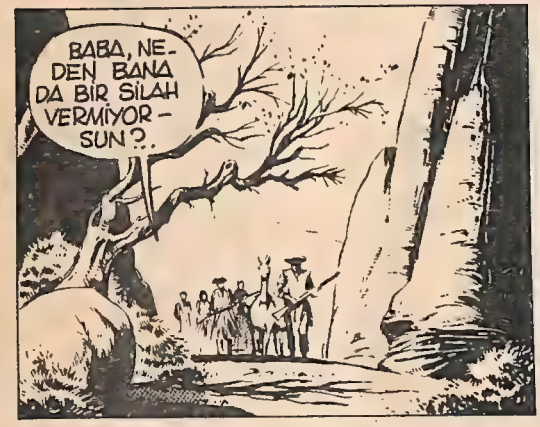
BABA, NEDEN BANA DA BİR SİLAH VERMİYORSUN?..

İKİ NEDENDEN ÖTÜRÜ: ÖNCE YALNIZ İKİ SİLAHIMIZ OLDUĞUNDAN. İKİNCİSİ ÇOK GENÇ OLDUĞUN İÇİN
HIMM...

BU YERDEN HİÇ, HİÇ HOŞLANMADIM.
ÇIKIŞA VARIRSAK, KURTULDUK DEMEKTİR

TANRIM, HAYDUTLAR BU KADAR AZLIK OLDUĞUMUZU BİLSELER...

DİKKAT AUGUSTİN. BİR ÇIĞ OLABİLİR...

EVET EFENDİM. AMA NASIL OLUR DA BÜYÜK TAŞTAN SONRA BİR ŞEY DÜŞMEDİ..
ANLADIM GALİBA...

BİRİ İSTEMEDEN BU TAŞI DÜŞÜRDÜ. HEMEN GİDELİM. YUKARIDA BİRİLERİ VAR.
8

ÇABUK AUGUSTİN, ÇABUK...

AZ SONRA ÇIKIŞA VARMIŞLARDI...
HELE ŞÜKÜR. BAKIN. BİR ŞEY OLMADI...

SANIRIM YANILDIN CANIM.. BU TAŞ KENDİLİĞİNDEN DÜŞTÜ...

NE YAZIK Kİ PABLO YANILMAMIŞTI...
GİTTİLER. ARKALARINA TAKILMAYACAK MIYIZ?

GEÇİTTE ONLARI KOLAY YAKALAYAMAZDIK. KUŞKUSUZ ZENGİN İNSANLAR. ONLARI REHİN ALABİLİRİZ...

HAYDİ ATLARA!
ÇABUK!

YAŞA BABA... DAĞA ULAŞINCA ÖZGÜRÜZ..
EVET OĞLUM. AMA YOLUN BİTMESİNE DAHA ÇOK VAR...

BİRAZ SABIRLI OLMALISINIZ ÇOCUKLAR...

NİCEFALO, UNUTMA Kİ İKİ ADAMDA SİLÂH VAR...
BİZDE DE AYNI SİLAHLAR VAR. YOKSA KORKUYOR MUSUN?

MUTLAKA, İSPANYOLLARDAN KAÇAN BİR ZENGİNDİR. HAH HAH.. HAH...
SİZ SAĞDAN GİDİN. YOLLARINI KESECEĞİZ...
BU LAMAYA NE OLUYOR BÖYLE?
BİLMEM. KORKTU GALİBA...
BİR TEHLİKE SEZMİŞLER GİBİ. LAMALAR ÇOK AZ YANILIR...
SİLÂHLARINA BİLE SARILAMADAN ONLARIN TEPESİNE GULLANACAĞIZ...
NE OLUYOR SANA?
BUNDAN HOŞLANMADIM AUGUSTİN. BEN GİDİP BİR BAKACAĞIM.
PABLO ROMERO KÖŞEYE DOĞRU İLERLEDİ...
HEY DİKKAT!..
HAYDUT! ŞU KAYANIN ARKASINDA...

VAY CANINA! BİZİ GÖRDÜLER! HÜCUM!..
BU KAYALARIN ARKASINA GİZLENİN!
ORADALAR!
DİKKAT NİCEFALO!
BANG!
BANG!
AUGUSTİN, ATEŞ! ÇOK TEHLİKELİLER!
BUNU BEKLEMEYEN HAYDUTLAR...
ÇEKİLİN SALAKLAR!..
ONLARI TESLİM OLMAYA ZORLAYACAĞIZ...
!BANG!
!BANG!
ÇEKİLDİLER EFENDİM...
ÇEVREMİZİ SARMAYA ÇALIŞACAKLAR..
AZ SONRA NİCEFALO'NUN SESİ DUYULDU..
EN İYİSİ TESLİM OLMANIZ DOSTLARIM. SÖZ VERİYORUM YALNIZCA YÜKÜNÜZE EL KOYACAĞIM...
11

NİCEFALO KAFAYA KOYDUĞUNU YAPAR.
NEDEN GECE OLMADAN KAÇMAYA ÇALIŞIYORUZ..?
HAKLISIN. HER ŞEY BURADA KALMAKTAN DAHA İYİDİR.
AMA KARANLIK ÇÖKÜNCE...
AZ ÖTEDE BULUNAN İSPANYOL BİRLİĞİ GECELEMEYE KARAR VERDİ..!
KOMUTANIM, YOLA GECE DEVAM ETMEK ÇILGINLIKTIR. DAĞLAR TEHLİKEYLE DOLU...
KAMP KURALIM.
SAFAĞA KADAR BURADA KALACAĞIZ...
HAYDUTLARA GELİNCE...
NE BEKLİYORUZ?.. TAM SIRASI...
AÇ GÖZÜNÜ AUGUSTİN...
ŞANSIMIZ VAR. AY BULUTLARIN ARKASINA GİZLENİYOR...
HAYDİ NİCEFALO.
13

TAM BU SIRADA AUGUSTIN...
DİKKAT EFENDİM.
ATEŞ! ATEŞ!
BANG!
BANG!
ŞİMDİ GÖRÜRLER.
NE BİÇİM GÖZLERİ VARMIŞ...
HERKES BİR YANA.. BEN BURADAN ATEŞ EDERİM...
NEREDELER ŞİMDİ?
DİKKAT. MUTLAKA YANLARDAN SALDIRACAKLAR.
İKİ HAYDUT, NİCEFALO'NUN SÖYLEDİKLERİNE UYARAK...
ARKADAN SALDIRACAĞIZ.. DİKKAT!
BİR ŞEY YAPMADAN DURAMAM. BİR TAŞ ALACAĞIM.
SUS KARDEŞİM.
NEREYE OĞLUM?
BİR TAŞ ARAMAYA...
ÇILGINSIN!.
14

DİKKAT!
LEON'UN ÇIĞLIĞI TEHLİKEYİ HABER VERDİ AMA.....
¡BANG!
AH!..
OĞLUM...
ÇOCUĞU YAKALAMIŞLARDI BİLE...
BANG!
AAAH!
AAAAAAAAH!
YÜRÜ DİYORUM!
BIRAK BENİ!
SİZE GÜVENMEMELİYDİM. HEMEN KAÇALIM BURADAN...
DELİKANLIYI DA GÖTÜRÜYORUZ, DEĞİL Mİ?
PABLO. OĞLUMUZU GÖTÜRÜYORLAR..
15

HAYIR AUGUSTIN! ÇOCUĞU VURABİLİRSİN...
EVET, ONUN İÇİN YÜKLÜ BİR PARA İSTERİZ. ÖTEKİ NEREDE?
İMDAT... KURTARIN...
VURDULAR ONU...
PABLO, ÇILGIN GİBİ HAYDUTLARIN ARKASINDAN KOŞUYORDU...
DURUN... OĞLUMU GERİ VERİN...
AMA KARANLIK HAYDUTLARI KORUYORDU...
YOK... YOK...
ŞİMDİ SAKİNLEŞİRSİN...
ÇABUK OLALIM.. ÇİFT KAZANÇ VAR BU İŞTE...
ANLAYAMADIM...
HEM ONLARIN MALLARINA EL KOYACAĞIZ, HEM DE İSPANYOLLARDAN YÜKLÜ PARA ALACAĞIZ..
KUŞKUSUZ ÖNEMLİ KİŞİLER BUNLAR. NE İSTERSEK VERİR İSPANYOLLAR...
HIM. ÖTEKİLERİ DE Mİ YAKALAMAK NİYETİNDESİN?
EVET. BU DELİKANLI YANIMIZDA OLDUKÇA ZOR BİR İŞ DEĞİL...

ŞİMDİ DE İLERLEMEYE BAKALIM...
BÜTÜN AİLENİN ÜSTÜNE KARA BİR KEDER ÇÖKMÜŞTÜ...
OĞLUM PABLO.. OĞLUM NEREDE?..
ONLARI KARANLIKTA İZLEMEK OLANAKSIZ. SABAH İZLERİNİ BULMAYA ÇALIŞACAĞIZ..
DÜNYANIN SONUNA KADAR BİLE GİTMEM GEREKSE, BULACAĞIM ONLARI...
SAATLER ÇOK YAVAŞ GEÇTİ. VE ŞAFAK SÖKÜNCE...
HAYIR İSİDORA, SEN VE KIZIMIZ BURADA KALACAKSINIZ. BU BENİM İŞİM...
OĞLUMUZA KARŞILIK ONLARA PARA ÖNERECEĞİM. BIRAK GİDEYİM...
KORKUYORUM PABLO. HEM LEON İÇİN, HEM BİZİM İÇİN...
KORKACAK BİR ŞEY YOK... ONLAR DA BİZDEN PARA SÖKMEYİ DÜŞÜNÜYORLAR...
AMA PABLO'YA KARAR DEĞİŞTİRTECEK BİR ŞEY OLACAKTI O AN...
AŞAĞIYA BAKIN...
İSPANYOLLAR...
17

KENTTEN BERİ BİZİ İZLEMİŞLER. KAÇALIM...
YA OĞLUMUZ?

ŞU AN YAPABİLECEĞİMİZ TEK ŞEY BU TEHLİKEDEN KAÇMAK...
BİZİ YAKALARLAR PABLO. ATLARI VAR...

SEN VE KIZ, LAMALARLA ÖNDEN GİDİN... DEDİĞİMİ YAP...
PEKİ AMA SEN PABLO?

SEN BENİMLE GEL...

İSİDORA KOCASININ DEDİĞİNİ YAPTI...
GEÇ KALMA PABLO. NE OLUR?

NE YAPMAK İSTEDİĞİMİ ANLADIN DEĞİL Mİ?
EVET...

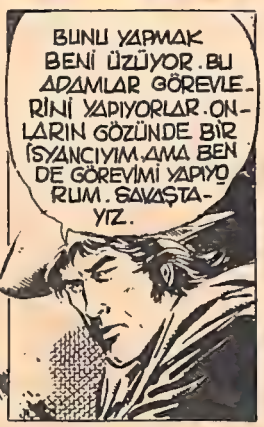
BUNU YAPMAK BENİ ÜZÜYOR. BU ADAMLAR GÖREVLERİNİ YAPIYORLAR. ONLARIN GÖZÜNDE BİR İSYANCIYIM. AMA BEN DE GÖREVİMİ YAPIYORUM. SAVAŞTAYIZ.

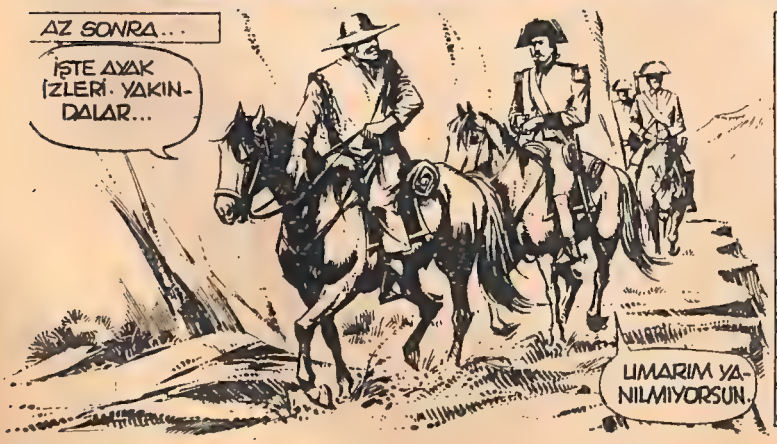
AZ SONRA...
İŞTE AYAK İZLERİ. YAKINDALAR...
UMARIM YANILMIYORSUN.

BENİM İÇİN BİR ŞEYLER DÜŞÜNÜYORSUNDUR. BEN OLMASAYDIM PABLO'NUN NEREYE KAÇTIĞINI BİLMEYECEKTİNİZ..
18

SÖYLESENE KOMUTAN. NE KADAR PARA VERECEKSİN BANA?
PİS HAİN?
SANA ELLİ ALTIN VERİRİM...
HMM, SAĞOL KOMUTANIM. BU BANA YETER...
O SIRADA..
KAPTAN, DİKKAT!
HERKES GERİ ÇEKİLSİN...
¡AAAAAAAH!
GERİ ÇEKİLİN!
¡AAAAAAAH!
HAİN DİEGO'NUN SONU BUYDU. YERE CANSIZ SERİLİNCE...
YOLUMUZU SÜRDÜRECEĞİZ...
AMA KOMUTANIM YOL KAPANDI...
19

BİR ÇEMBER ÇİZECEĞİZ. ÇOK ZAMAN YİTİRECEĞİMİZİ BİLİYORUM AMA GÖREVİMİZİ YERİNE GETİRECEĞİZ...

BU ARADA YÜKSEKLERDE.
SANIRIM ONLARDAN ARTIK KURTULDUK. YENİDEN İZLERİMİZİ BULDUKLARINDA ÇOK UZAKLARDA OLACAĞIZ...

ŞİMDİ OĞLUMU BULMAK GEREKİYOR...

BAK ANNE.. ONLAR...
HELE ŞÜKÜR!

İSPAN. YOLLAR NE OLDU?
UNUT ONLARI. BİR DAHA RASTLAŞMAYACAĞIZ...

ONLARI ÇOK GERİDE BIRAKMIŞ OLACAĞIZ. BİR AN ÖNCE OĞLUMUZU BULALIM...

BAKIN BU İZLER YENİ. BENCE HAYDUTLARINDIR...

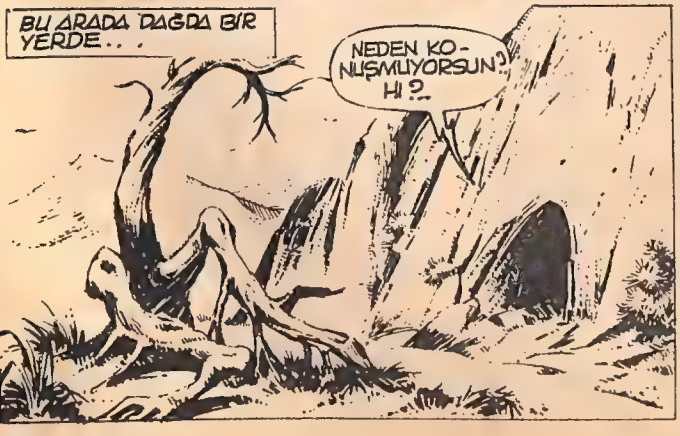
BU ARADA DAĞDA BİR YERDE...
NEDEN KONUŞMUYORSUN? HI?..

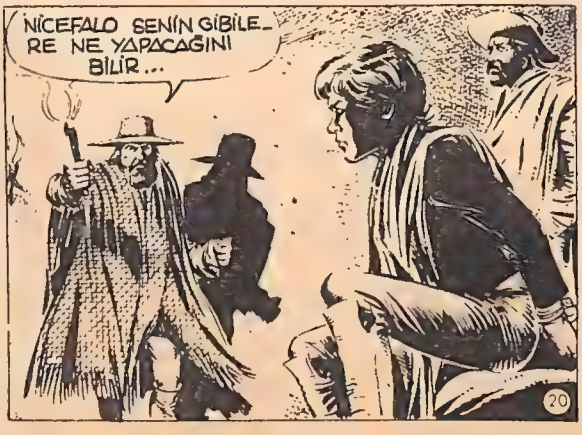
NİCEFALO SENİN GİBİLERE NE YAPACAĞINI BİLİR...
20

KONUŞACAK MISIN, KONUŞMAYACAK MISIN? İSPANYOLLARDAN KAÇIYORSUNUZ, DEĞİL Mİ?
İYİ BİR DERS VER ONA...
AMA HAYDUT, ÇOCUĞA ZARAR GETİRMENİN YARARINA OLMAYACAĞINI BİLİR...
YANITLAMAK İSTEMİYORSAN ÖNEMLİ DEĞİL. NASIL OLSA SENİNKİLER BİZİMLE PAZARLIĞA OTURACAK...
DIŞARI ÇIKIP PAZARLIĞIMIZ HAKKINDA KARARA VARALIM.
ÇOK KURNAZSIN NİCEFALO.
LEON, YALNIZLIĞINDAN YARARLANARAK...
BİR YETİŞSE BİLSEM...
ŞİMDİ...
BU SON FIRSAT...
21

BAŞAR-
DIM...
NİCEFALO
BAK...
SANDIĞIMDAN DAHA
ÖNCE GELDİLER...
ŞİMDİ NE
YAPIYORUZ?
ONLAR-
DAN BELLİ
BİR PARA
İSTEYECEĞİZ.
ANLAŞMIŞ
GİBİ GÖZÜKÜP
ONLARI TU-
TUKLAYACA-
ĞIZ...
İSPANYOLLARDAN DA
DÖRDÜ İÇİN PARA İSTERİZ.
FENA MI?
BAKIN, HAYDUTLARIN
AYAK İZLERİ NE KADAR
BELİRGİN...
EVET AUGUSTİN. İZLER ŞU YUKAR-
Kİ MAĞARAYA
ÇIKIYOR...
DOSTLARIMIZ, O AN OLANLARI HİÇ DÜŞÜNE-
MEZDİ...
İSPANYOLLAR
BUNLAR İÇİN PARA
VERECEK Mİ
DERSİN?
HIM.. KUŞKUSUZ
YOK. BU ADAMLAR
KUŞKUSUZ ÇOK
ÖNEMLİ...
HEY NİCEFALO..
BAK...
22

ÇABUK ATEŞ ET SALAK!..
AMA BU ARADA LEON' KAÇMIŞTI BİLE...
BABAMIN GİTTİĞİ YÖN DEĞİL BURASI. AMA YAKALANMAKTAN KORKUYORDUM...
ÖNLERİNDEN GEÇSEYDİM BENİ YAKALARLARDI...
NE BEKLİYORSUN SALAK?
BEN GELENLERLE İLGİLENİRİM...
HAYDUT, DELİKANLININ ARDINA TAKILDI...
BURADAN NASIL ATEŞ EDEBİLECEĞİM...
NİCEFALO DA PABLO VE AİLESİNİ KARŞILIYORDU...
DİKKAT. SİLÂHLARINIZI ATIN!.
DEDİĞİNİ YAP. OĞLUMUZU KURTARMALIYIZ...
VE...
AFERİN...ŞİMDİ TATLI TATLI KONUŞALIM...
REZİL. OĞLUM NEREDE?

OĞLUNUZ ELİMİZDE. SAĞ VE ESEN. ONUN İÇİN KAÇ PARA VERİRSİN?.
NE KADAR İSTERSEN AL. YETER Kİ OĞLUMU GETİR.
BEN VERMEZSEM BİLE SEN ALACAKSIN, DEĞİL Mİ?
NİCEFALO BİLDİĞİMİZ GİBİ BİR PLÂN HAZIRLAMIŞTI. ADAMLARI SİLÂHSIZ GÖRÜNCE...
HAYDİ YÜRÜYÜN. KARŞI KOYMAYA ÇALIŞMAYIN...
ALÇAK. SENİN SÖZÜN BU MU?
HA..HA..NİCEFALO KİMSEYE SÖZ VERMEZ. YÜRÜYÜN!
AZ SONRA MAĞARANIN GİRİŞİNDE...
YA OĞLUM? SÖYLE HAYDUT, OĞLUM NEREDE?
TANRIM! ONU ÖLDÜRDÜ! ÖLDÜRDÜ, PABLO!
KARINIZ BENİ TANIMIYOR. OĞLUNUZ YAŞIYOR...
AZ ÖNCE KAÇTI. ARKADAŞIM ONU VURMADIYSA HÂLÂ YAŞIYORDUR.
HAYIR, NİCEFALO'NUN ARKADAŞI HENÜZ LEON'U VURAMAMIŞTI.
BU YOL NE ZAMAN BİTECEK...
BU ARA BAŞKA BİR TEHLİKE BELİRMİŞTİ, LEON'UN TEPESİNDE...
TANRIM. MAHVOLDUM.
24

AAAH!..
KARTAL KENDİSİNİ BOŞLUĞA DÜŞÜRMEDEN ÇOCUĞU VURABİLİRİM BURADAN...
Oo..
ÇOCUĞU YARALAYIP GÖTÜRÜRÜM.. KARTALI VURAYIM...
CRUAAAC...!
BANG!
AMA HAYDUT, KUŞU ÖLDÜRMEZ
YARALI HAYVAN, ONA DOĞRU YÖNELMEKTEDİR.
BURAYA GELİYOR.
CRUAAAC!
HAYIR!!
AAAAH...!
TANRI ONU BAĞIŞLASIN.
Oo..
23

YARALANMIŞ HAYVAN, UZAKLAŞIR ORADAN...
KURTULMALIYIM...

BU ARADA AİLESİ, NİCEFALO'NUN ELİNDEDİR...
HAYDİ İKİNİZ. DUVARA YÖNELİN... HAYDİ DEDİM...

NİCEFALO TEDBİRLİDİR. SİZİ BAĞLAMAK EN İYİSİ..

KIPIRDAMAYIN. PİŞMAN OLURSUNUZ...

AAH!

İSADORA!
YİTİRECEK ZAMANIMIZ YOK. LEON'U ARAYALIM...

BU ADAMI İYİ BAĞLA...
EVET!

BİR SANİYE BEKLEYİN. SİLÂHLARI ALIP GELEYİM. LAMALARLA GİDERİZ...
26

BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
HAYDİ EFENDİM...
ADAMIN BİZE DEDİĞİ DOĞRUYSA, LEON ÇOK UZAKTA OLMAMALI.
DİKKAT ETMELİYİZ. ÖBÜR HAYDUT DA OĞLANIN ARDINDA...
HAYDUTLUN ÖLDÜĞÜNDEN HABERSİZ YOLLARINI SÜRDÜRDÜLER...
AH SAĞ VE ESEN BİR BULABİLSEK ONU...
O SIRADA...
HEY BAKIN.
O PABLO, O...
HEYY!
O, PABLO...
GİDİP ONA YARDIM EDELİM...
HAYDİ AUGUSTİN.
AZ SONRA BİRBİRLERİNE SARILACAKLARDI...
ANNE!
LEON, HAYDUTLUN BAŞINA GELENLERİ ANLATTI...
MAĞARAYA LAMALARIN ÜSTÜNDE DÖNECEĞİZ. BU HAYDUTLARIN ARDINDA ÇOK ZAMAN YİTİRDİK...
NİCEFALO NE OLACAK BABA?
MAĞARADA SİLÂHSIZ BIRAKIRIZ ONU. ÖYLE BAĞLI BIRAKAMAYIZ. AÇLIKTAN ÖLÜR. ERGEÇ İSPANYOLLARIN ELİNE DÜŞECEK.
27

AMA MAĞARAYA VARDIKLARINDA
NE OLDU AUGUSTİN?
KORKUNÇ BİR ŞEY...
HAYIR, SİZLER GİRMEYİN, NE OLUR!
EVET, ZEHİRLİ BİR YILAN SOKMUŞ ONU...
EVET BURAYA GELİRKEN BİR YILAN YUVASI GÖZÜME ÇARPMIŞTI.
GİDELİM AUGUSTİN, KALIRSAK İSPANYOLLAR BİZİ YAKALARLAR.
HEMEN YOLA KOYULDULAR...
BAŞKA BİR AKSİLİK ÇIKMAZ UMARIM.
BEN DE. AMA DAHA ORMANDAN GEÇMELİYİZ...
28

BİRKAÇ GÜN SONRA DA...
İŞTE ORMAN.
ORMANDAN SONRA VADİYE VARACAĞIZ. SONRA DA TEYZEMİN EVİNE, DEĞİL Mİ?
EVET KIZIM. AH BİR AN ÖNCE ORADA OLSAK...
BİRKAÇ GÜN ROMEO AİLESİ ORMANDA YÜRÜDÜ...
EFENDİM, BENİM EN ÇOK KORKTUĞUM JAGUAR. LAR, PUMALAR YA DA BU TİMSAHLAR DEĞİL.
NEDEN KORKUYORSUN? İSPANYOLLARI ÇOK GERİDE BIRAKTIK...
TARİHSEL KOŞULLAR ELVERİRSE ÜLKEMİZE YERLEŞECEKLER. GÖREVLERİNİ YAPIYORLAR. BİZİM DE SAVAŞARAK GÖREVİMİZİ YAPTIĞIMIZ GİBİ...
KIZILDERİLİLERDEN KORKUYORUM EFENDİM. BU YÖREDE ÇOK TEHLİKELİLER.
AMA YOLCULUK ÇOK İYİ GEÇTİ. PABLO ÇEVRESİNDEKİ DOĞAYA HAYRAN OLUYORDU...
AH BUNU KOLEKSİYONUMDA BULUNDURMAK İÇİN NELER VERMEZDİM.
SONUNDA...
ORMAN BİTTİ...
YAKINDA YOLCULUK BİTİYOR...
BİR GÜN SEVGİLİM, ÖZGÜR BİR BİÇİMDE EVİMİZE DÖNEBİLECEĞİZ. ÇALIŞMALARIMI SÜRDÜREBİLİRİM.
UMARIM PABLO.

AZ SONRA, BREZİLYA SINIRINA ÇOK YAKIN, UFAK VE SEVİMLİ BİR KÖYE VARDILAR...

EVİMİZE DÖNENE KADAR BURADA RAHAT YAŞAYACAĞIZ. EĞER YENİ BİR TEHLİKE BELİRİRSE BREZİLYA ÇOK YAKIN...

AH. KARDEŞİM VE AİLESİ...

KARDEŞİM!..

BU ANI ÇOK BEKLEDİM.

BİLİYOR MUSUN? BU YOLCULUĞA YENİDEN BAŞLAYABİLİRİM...

ÇILGINSIN LEON. BAŞIMIZA NELER GELDİ...

HAYDUTLARA RASTLAMADAN DEMEK İSTİYORUM. ÇOK EĞLENDİM. GÜZEL ÜLKEMİZİ DE TANIMAK. FIRSATINI BULDUM.

ÜLKEM PERU.. NE GÜZEL YER. BENİM İÇİN DAHA GÜZEL YER YOK EVRENDE...

ROMERO'LARIN GELİŞLERİ NEŞEYLE KUTLANDI...

ONURUNUZA.

HAYDİ LEON, ANDLARDA HAYDUTLARA KARŞI KENDİNİ NASIL KORUDUĞUNU ANLAT...

YALAN, MUTLAKA YALANDIR.

HAYIR, ANDLARDA OLAN GERÇEK BİR SERÜVENDİ. HER ŞEY SÖYLE BAŞLADI.

SON

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

ÇOK SESLİ BİR TOPLUM

Bu hafta Marmara bölgesini yağmur bulutları sardı. Oysa henüz yazın ortasındayız. İstanbul'da evlere kapandık. Güneşe özlem çekiyoruz on gündür.

Romatizmam var. Havadaki rutubet sızlatıyor her yanımı. Yatmıyorum ama ayakta da sayılmam. Yatıp, yatıp kalkıyorum. Gözüm bulutlarda, "Şu yağmur bir yağsa" diyorum. Yağarsa geçecek ağrılarım. Çevremdeki çocuklara bakıyorum. Onların da canı sıkılıyor. "Ne biçim yaz bu?" diye söylenmeye başladılar. Haklılar. Bir ay sonra okullar açılacak. Herkes televizyon başında gene. Yattığım yerden sokağı dinliyorum. Müthiş bir gürültü var dışarıda. Size de salık veririm. İyi kulak verilirse bir süre çok eğleniyor insan. Bazen oyunu bırakıp bir köşeye çekilin. Çevrenizi dinlemeye başlayın. İlginç sesler duyacaksınız.

Hoparlör denen araca meraklı bir toplumuz. Patatesi bile hoparlörle satıyoruz artık. Bir kamyonet geçiyor şimdi bizim sokaktan. "Patatesçi geldiiii! Soğancı geldiiii!" diye tangur, tungur iniyor yokuştan. Bir çocuk korkudan ağlamaya başladı. "Öcü geldi" sanıyor anlaşılan. Annesi de korkutuyor onu. "Yaramazlık edersen seni patatesçiye veririm bak" diyor. Patatesçinin geldiğini yalnız bizim sokak değil öteki sokaklar da duyuyor şimdi.

Karşıdaki evde teyp çalıyorlar. Hiç duymadığım şarkıları dinliyorum. Patates kamyonunun gürültüsü teypin cayırtısıyla karışıyor:

– Patattesçiiiiii.. Seni gidi yaramaaaaz şeeeey! Soğaaaaan on lirayaaaaaa!... Kim demiş ki ben bilmeeeeem aşkı sevdayıııı?... Dolduuur torbayıııııı! On lirayaaaaaaaa! Patatesçiiiiiiii!

Kadının biri çocuğunu ya dövüyor ya da azarlıyor. Arkadaki arsadan geliyor sesleri. Çocuk avazı çıktığı kadar ağlıyor: "Anneciiiiiim! Anneciiiiiim! Bi da yapmıycam." Belli, belirsiz annesinin de sesi geliyor: "Ben sana sokağa çıkmayacaksın demedim mi haaaaa? Demedim miiiiiii?"

Patates kamyonu sokağın köşesini gürültüyle dönüyor. Karşıdaki teypte kaset değiştirip sesini biraz daha açtılar. Çocuk ağlamasını sürdürüyor: "Eeeeeeeeee.. Ben ne yaptııııım?.. Eeeeeeee.. "Annesi," Suuuus! Suuus diyorum sanaaaaaa! Suçlusun zaten. Bir de ağlamaa!" diye susturmaya çalışıyor çocuğu.

Haberleri dinliyor biri radyodan. Sonuna dek açtı. Yardımsever bir yurttaş olduğu belli. Başkaları da dinlesin istiyor anlaşılan: "Yarın akşama kadar yurdumuzda hava, Doğu Karadenizde parçalı bulutlu, Orta Karadeniz yağışlı, Marmara gök gürültülü sağanak yağışlı" geçecekmiş.

Patates kamyonu iki sokak aşağıya indi ama gürültüsü yeri, göğü inletiyor. Üst katta çocuklar koşmaya başladılar. Birinin elinde oyuncak otomatik tüfek var. Hem koşuyor, hem de kardeşini vuruyor: "Çat! Çat! Çat!"

Bir çocuk balkona çıkmış. Elindeki sopayı balkonun parmaklıklarına vurup duruyor. "Tıngır, mıngır" sesler çıkarıyor. İki kadın pencereden, pencereye konuşuyorlar. Çocukları sokakta. Kadınların konuşmasını tüm sokak dinliyor:

– Sokağa çıkarmasam olmuyor. Çıkarsam terleyip hasta oluyor. Ne yapacağımı şaşırdım.

– Ben de öyle. Çamaşıra başladım. Ayağımın altında dolaşmasın. Aşağıda kapıcılar çöp tenekelerini boşaltmaya başladılar. Büyük bidonlara tenekeleri dökerken, "Tak! Tuuuk!" sesler çıkarıyorlar.

Radyoda reklamlar var. Arada şarkılar geçiyor. Yanımızdaki evin ziline basıyorlar: "Zııııııır!" Üst kattaki çocuklar zıplamaya başladılar. Otomatik tüfek susmak bilmiyor: "Çat! Çat! Çat! Çat!" Balkondaki çocuk aşağıdakilerle konuşuyor. Bir yandan da balkonun parmaklıklarına vuruyor:

– Tak! Tak! Tak! Babam beni öğlenden sonra gezmeye götüreceeeeeek!. Tak! Tak! Tak!

Biri bakkala sesleniyor: "Bakkaaal! Ekmek var mı ekmeeek? Ekmek diyoruuuuuuuum. Varsa getir bir tane!"

Teypin sesi hepsini bastırdı: "Kalbimi kaybettiiiim! Onsuz yaşanmıyoooor" "Ooooooohooo yok mu?.. Ooooooohooo yok muuuu?" Reklamların arasından bir başka şarkının sözleri yükseliyor: "Şimdi banaaaa kaybolan yıllarımı verseleeeeer!" Çöp tenekelerinin tangırtısıyla, bakkala seslenen adam, pencerede konuşan kadınlar. Üst katta durmadan patlayan otomatik tüfek, arkada ağlayan çocuk, patates kamyonunun uzaklaşan gümbürtüsü, kesiksiz çalan komşunun zili, balkon parmaklıklarında tıngırdayan sopa, daha ayırdedilemeyen bir çok ses birbirine karışıyor. Çok sesli bir toplumuz diyorum. Sessizliği sevmiyoruz.

SOKAK VE ÇOCUK

YALVAÇ URAL

Arkadaşlarım var orada
Çiklet, çikolata, çekirdek
Oyun var

Yeni arkadaşlar

Yeni evler

Dağılmayan ortalık
Kırılmayan vazolar var

Herşey var sokakta
Evden uzaklık var

HER TELDEN

KÜÇÜK BİR DENEY

RENKLER BİRLEŞTİ BEYAZ OLDU

Beyazın, çeşitli renklerin karışımından meydana geldiğini kanıtlamak ister miydiniz?..

Sizlere, kolayca yapabileceğiniz bir deney sunuyoruz:

Kalınca bir kartona, yukarıdaki gibi bir daire çizin. Dairenin içini yine yukarıdaki gibi bölümlere ayırıp her bölümü boyayın.

Burada dikkat etmeniz gereken bir nokta var: Bölümleri, yukarıdaki renk sırasıyla boyayacaksınız.

Sonra, yan resimde görüldüğü gibi, dairenin ortasından bir kalem geçirin.

Daireyi topaç gibi hızla çevirirseniz, renklerin birbirine karıştığını ve beyaza dönüştüğünü görürsünüz.

HOKUS POKUS

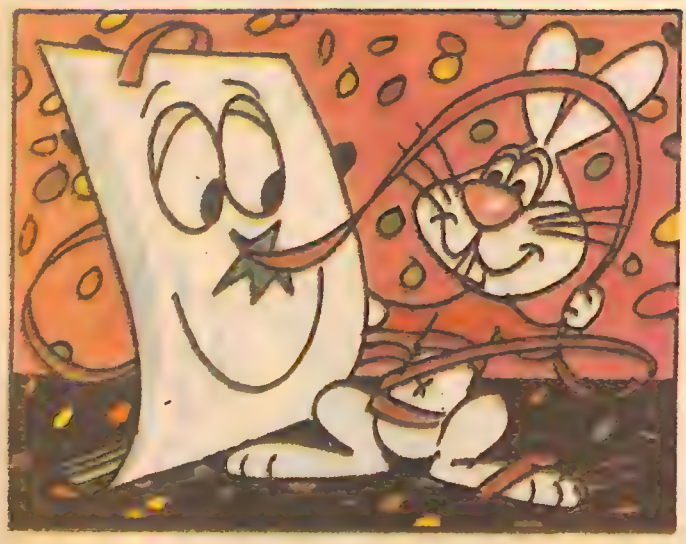

İşte size arkadaş çevresinde yapacağınız küçük bir gösteri... İnce, uzun bir kâğıt şeritini kıvırarak 1. resimde görüldüğü gibi bir lastik bantla kolunuza tutturun. Şeritin ucunu bileğinizden çıkarın. 2. resimdeki gibi, elinize bir tabaka kâğıt alıp ortasını delin ve elinizde bir şey olmadığını arkadaşlarınıza gösterin. Sonra da 3. resimdeki gibi şeritin ucunu kâğıttan çıkarıp çekmeye başlayın. Arkadaşlarınız bu "hokus pokus" karşısında şaşıracaklardır... Öyle ya, boş kâğıttan upuzun bir şerit çıkar mı hiç?.. Yalnız unutmamanız gereken bir şey var: Gösteriden önce, kendi kendinize bir kaç kere prova yapmazsanız başarıya ulaşamazsınız...

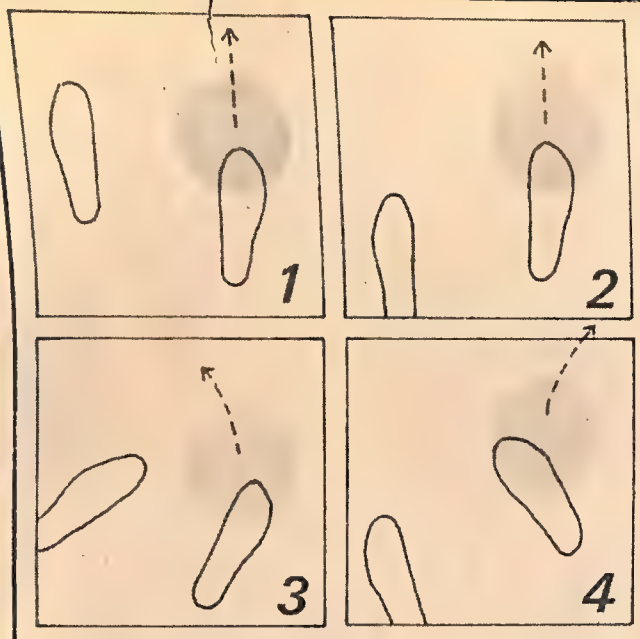

TOPA NASIL VURULUR?

Topa nasıl vurmak gerekir?.. Dilerseniz, resimlerle gösterelim:

Topu uzağa atacaksanız, bir ayağınızı topun hizasında yere sıkıca basmalı ve öteki ayağınızla topun altına vurmalısınız (Resim 1).

Topu yakına atmak istiyorsanız, bir ayağınız topun gerisinde olmalıdır (Resim 2).

Topu falso vererek sola atmak istiyorsanız, sağ ayağınızın içiyle topun sağ yanına vurmalısınız (Resim 3). Falsoyu sağa vereceksenız, sağ ayağınızın dışıyla topun soluna vurmalısınız (Resim 4).

BİR FIKRA

Babası, kızının coğrafyadan kırık not aldığını görünce, gazeteden kestiği bir haritayı parça parça ederek önüne koydu. Bu yırtık haritayı bir araya getirmesini söyledi. Yapılması için de bir saat süre tanıdı... Aradan beş dakika geçmemişti ki, küçük kız geldi... Gazete parçalarını birleştirmiş ve haritayı ortaya çıkarmıştı. Babasına:

— Harita hazır, dedi.

Babası, şaşkınlıkla kızına baktı:

— Parçaları ne çabuk birleştirdin kızım...

Kız gülümsedi:

— Tabii... Bu işin bir püf noktası var...

— Neymiş o püf noktası bakalım?

— Haritayı ters çevirdim. Bir de baktım, gazetenin arkasında bir adam fotoğrafı var. Fotoğrafın parçalarını birleştirince, gazetenin arka yüzündeki haritanın parçaları da birleşiverdi.

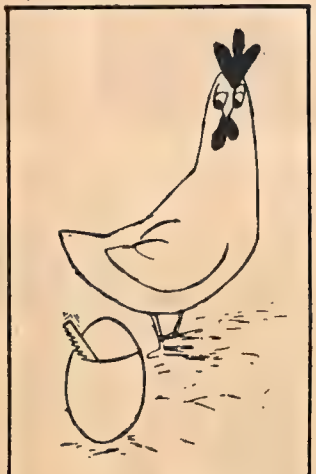

YAZISIZ

"Bodrum Takımı" fotoromanının baş rollerinde oynayan arkadaşları geçen sayımızda tanıtmaya başlamıştık. On iki arkadaşı tanıtmayı bu hafta da sürdürüyoruz.

BODRUM TAKIMI

MELİH EROĞLU

Melih Eroğlu, 1970'de doğdu. Bodrum Cumhuriyet İlkokulu'nda öğrenci. "Bodrum Takımı"nın en sessiz oyuncusu. Ağabeyi Semih, fotoromanın yönetmen yardımcılarındandı. Melih'in en sevdiği şey, güneşlenmek ve yüzmek. Pul koleksiyonu yapıyor.

EMİNE İLKORUR

Emine İlkorur, fotoromanın en küçük oyuncusu. 1973'de doğdu. Beş yaşında olmasına karşın, rolünü çok iyi kavradı ve başarılı bir oyun çıkardı. Bodrum'da ana okuluna gidiyor. Yazları bol bol yüzüyor. En sevdiği şeyler dondurma ve gofret...

YUNUS İLKORUR

Yunus İlkorur, 1971 yılında doğmuş. Emine'nin ağabeyi. Bodrum Atatürk İlkokulu'na gidiyor. Bu yıl ikinci sınıf öğrencisi olacak. O da, arkadaşları gibi, "Bodrum Takımı"nda başarıyla oynadı... En sevdiği şeyler kitap okumak ve yüzmek...

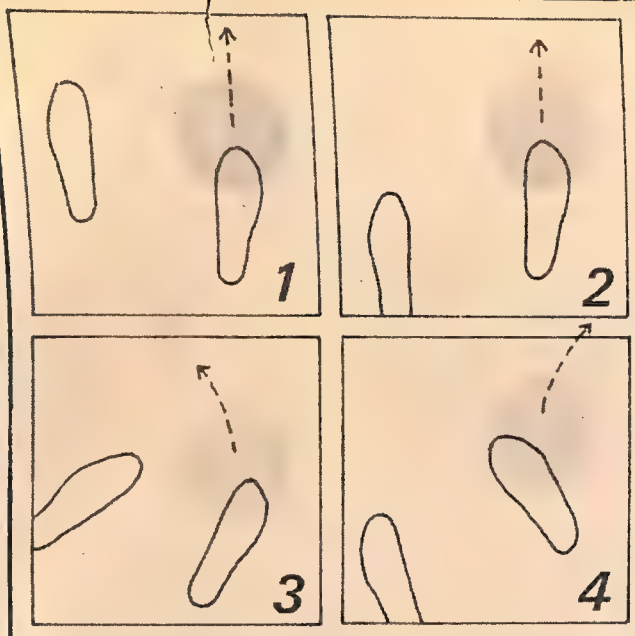

TOPA NASIL VURULUR?

Topa nasıl vurmak gerekir?.. Dilerseniz, resimlerle gösterelim:

Topu uzağa atacaksanız, bir ayağınızı topun hizasında yere sıkıca basmalı ve öteki ayağınızla topun altına vurmalısınız (Resim 1).

Topu yakına atmak istiyorsanız, bir ayağınız topun gerisinde olmalıdır (Resim 2).

Topu falso vererek sola atmak istiyorsanız, sağ ayağınızın içiyle topun sağ yanına vurmalısınız (Resim 3). Falsoyu sağa vereceksiniz, sağ ayağınızın dışıyla topun soluna vurmalısınız (Resim 4).

BİR FIKRA

Babası, kızının coğrafyadan kırık not aldığını görünce, gazeteden kestiği bir haritayı parça parça ederek önüne koydu. Bu yırtık haritayı bir araya getirmesini söyledi. Yapılması için de bir saat süre tanıdı... Aradan beş dakika geçmemişti ki, küçük kız geldi... Gazete parçalarını birleştirmiş ve haritayı ortaya çıkarmıştı. Babasına:

— Harita hazır, dedi.

Babası, şaşkınlıkla kızına baktı:

— Parçaları ne çabuk birleştirdin kızım...

Kız gülümsedi:

— Tabii... Bu işin bir püf noktası var...

— Neymiş o püf noktası bakalım?

— Haritayı ters çevirdim. Bir de baktım, gazetenin arkasında bir adam fotoğrafı var. Fotoğrafın parçalarını birleştirince, gazetenin arka yüzündeki haritanın parçaları da birleşiverdi.

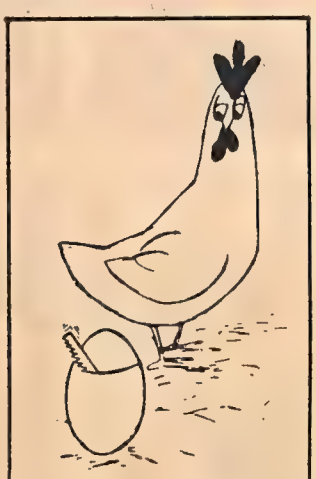

YAZISIZ

"Bodrum Takımı" fotoromanının baş rollerinde oynayan arkadaşları geçen sayımızda tanıtmaya başlamıştık. On iki arkadaşı tanıtmayı bu hafta da sürdürüyoruz.

BODRUM TAKIMI

MELİH EROĞLU

Melih Eroğlu, 1970'de doğdu. Bodrum Cumhuriyet İlkokulu'nda öğrenci. "Bodrum Takımı"nın en sessiz oyuncusu. Ağabeyi Semih, fotoromanın yönetmen yardımcılarındandı. Melih'in en sevdiği şey, güneşlenmek ve yüzmek. Pul koleksiyonu yapıyor.

EMİNE İLKORUR

Emine İlkorur, fotoromanın en küçük oyuncusu. 1973'de doğdu. Beş yaşında olmasına karşın, rolünü çok iyi kavradı ve başarılı bir oyun çıkardı. Bodrum'da ana okuluna gidiyor. Yazları bol bol yüzüyor. En sevdiği şeyler dondurma ve gofret...

YUNUS İLKORUR

Yunus İlkorur, 1971 yılında doğmuş. Emine'nin ağabeyi. Bodrum Atatürk İlkokulu'na gidiyor. Bu yıl ikinci sınıf öğrencisi olacak. O da, arkadaşları gibi, "Bodrum Takımı"nda başarıyla oynadı... En sevdiği şeyler kitap okumak ve yüzmek...

TEMEL REİS

HAMBURGER.

HIRRR!
GÜLE GÜLE!
ÖZÜR DİLERİM. ANLAYAMADIM.
GİT BURADAN!
HOŞÇA KAL!
ÇABUK!
HADİİ!

FİŞ! KOŞ! FİŞ! KOŞ! FİŞ! KOŞ!
ÇOK İYİ BİR ŞEY BU.. HEMEN GİTMELİYİM.

SANIRIM OBUR'UN ÇOK ACELESİ VAR.
TABİİ! ONA AZ ÖTEDEKİ LOKANTADA BEDAVA HAMBURGER VERDİKLERİNİ SÖYLEDİM.
?
ŞAPIR!
ŞUPUR!

YALAN SÖYLEMEK ÇOK KÖTÜ BİR ŞEYDİR, HELE BİR DOSTA..
SENİNLE YALNIZ KALMAK İSTEDİM.

HIH! YALNIZ KALMAK İSTEMİŞ... OBUR'U DÜŞÜNSENE, 10 KİLOMETRELİK YOLU BOŞLU BOŞUNA YÜRÜYECEK.
BİZ DE YALNIZ OLACAĞIZ.

ZAVALLI OBUR! HÜNGÜR! BİR ARKADAŞI ONU ALDATTI!
ŞEY!
SAFİNAZ!
BOOO!
SNIFF!
HÜNGÜR!
© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

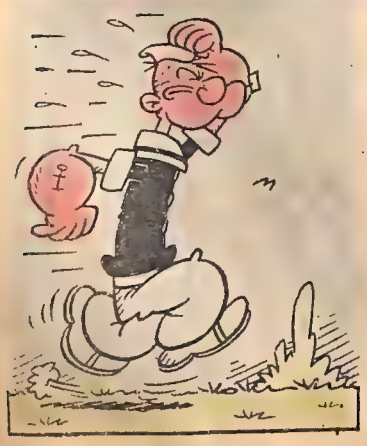

ONA NE KADAR HAMBURGER İSTERSE VERİN. PARAYI DÜŞÜNMEYİN. BEN ÖDEYECEĞİM.
OLDU MU?
?
?
BUD SAGENDORF
4-9

● Eski İnka Uygarlığı'nın kalıntıları bugün değer biçilemeyecek nitelikte...

HAZİNE AVCILARI

Demirden yapılma bir İnka asker başı...

Nehir suyunu emecek hava pompası hazırdı. Pompaya bağlı borunun bir ucu 9 metre derinlikte yatan bir hazinenin üzerindeydi. Bir Maya hazinesiydi bu. Yüzyıllardır orada, suyun dibinde yatıyordu. Borunun öteki ucu da bir salın üzerindeydi. Az sonra pompa çalıştırılmaya başlanacaktı. Aşağıda, dalgıçların temizlediği nehir yatağında kalan küçük heykelcikler, altın parçacıkları yukarıya çıkarılacaktı... Az sonra motor çalıştı ve önce çamur parçaları geldi. Olağandı bu. Nehir yatağı öylesine pis ve çamurluydu ki, ancak böylesine bir çalışmaya olanak tanıyordu.

Motorun çalışması hızlanınca emilen çamurlar bir elekte toplandı. Ayrılacaklardı. Az sonra bir arkadaşın, "Mercan" diye bağırdığını duyduk. Bu bizim ilk buluşumuzdu...

Böylesine çalışmalar dünyanın bir çok yerinde yapılıyor. Eski uygarlıklar, onlardan kalan yapıtlar, hazineler günışığına çıkarılmaya çalışılıyor. Ama yapılan bu tür çalışmaların çoğu zaman niteliği aynı olmuyor. Bir çok kişi bu işi salt zengin olmak için yapıyor. Tabii bu da yarardan çok zarara yol açıyor. Değer biçilemeyecek bu yapıtların dağılmasına neden oluyor. Tarih böylesine örneklerle dolu. Francisco Pizarro'yu anımsıyacaksınız. İspanyol komutan Güney Amerika'ya yaptığı seferlerinin sonucunda İnka Uygarlığı'nı yerle bir etmiş, hazineleri gemilerine yükletip kendi ülkesine götürmüştü.

Dileğimiz eski uygarlıklardan kalan bu tür yapıtların bilgili kişilerce günışığına çıkarılması. Ve ayrımları yapıldıktan sonra müzelerde sergilenmesi. Sizlere sunduğumuz resimler Güney Amerika'da yapılan bir kazı sonucu ortaya çıkarılmış yapıtlar. Hepsi küçük ama çok değerli. Çünkü günümüzde artık yaşamayan bir uygarlığın ürünlerini sergiliyorlar bizlere. Hepsi de bilgili kişilerce çıkarılmışlar. Müzelerde sergilenecekleri günü bekliyorlar...

TV

«Atılgan» uzay gemisini, Kaptan Kirk'i ve Mister Spock'u artık beyaz perdede göreceğiz

William Shatner

UZAY YOLU SİNEMADA

Leonard Nimoy

Televizyonda izlediğimiz uzay filmleri arasında, en sevdiğimiz dizilerden biri "Uzay Yolu"ydu. TRT Televizyonu, bu dizinin bütün bölümlerini göstermişti.

"Uzay Yolu" yabancı ülkelerde de en sevilen TV dizileri arasında yer aldı... Kitapları yayımlandı, oyuncakları yapıldı, klüpleri kuruldu...

Bu arada,"Uzay Yolu", dünyanın çeşitli ülkelerinde yapılan televizyon ve "Kurgu–Bilim" şenliklerinde ödüller kazandı...

Dizinin bu kadar sevildiğini gören yapımcılar, sonunda "Uzay Yolu"nu beyaz perdeye aktarmayı kararlaştırdılar. Dizinin oyuncularıyla anlaşıp hazırlıklara başladılar.

Filmin baş rollerinde yine William Shatner (Kaptan Kirk), Leonard Nimoy (Mister Spock) ve DeForest Kelley (Doktor McCoy) oynayacaklar.

"Uzay Yolu" filmi, tasarılara göre, üç saatten fazla sürecek. Yapımı için 30 milyon dolar (bizim paramızla yaklaşık 75 milyon lira) harcanacak.

"Uzay Yolu" filmi tasarısı, şimdiden büyük ilgi gördü. Dünyada film dağıtımı yapan şirketler, "Uzay Yolu"nun gösterme haklarını daha çevrilmeden satın aldılar. Paramount film şirketi de bunun üzerine "Uzay Yolu – 2"nin hazırlıklarına başladı...

LEE MAJORS VİKİNG OLDU

Televizyonun "Altı Milyon Dolarlık Adam"ı Lee Majors, "Charlie'nin Melekleri"nden tanıdığımız eşi Farrah Fawcett–Majors ile birlikte bir film şirketi kurdu. "Fawcett–Majors" adını taşıyan şirketin ilk filminde baş rolü Lee Majors oynuyor.

Majors, bu filmde "Altı Milyon Dolarlık Adam" değil, bir viking... Gemisiyle Kuzey Avrupa kıyılarından yola çıkıp Amerika'ya gidiyor ve orada başından türlü serüvenler geçiyor... Film önümüzdeki kış, sinemalarda gösterilecek...

RED KİT

BİR KOVBOY DOĞUYOR

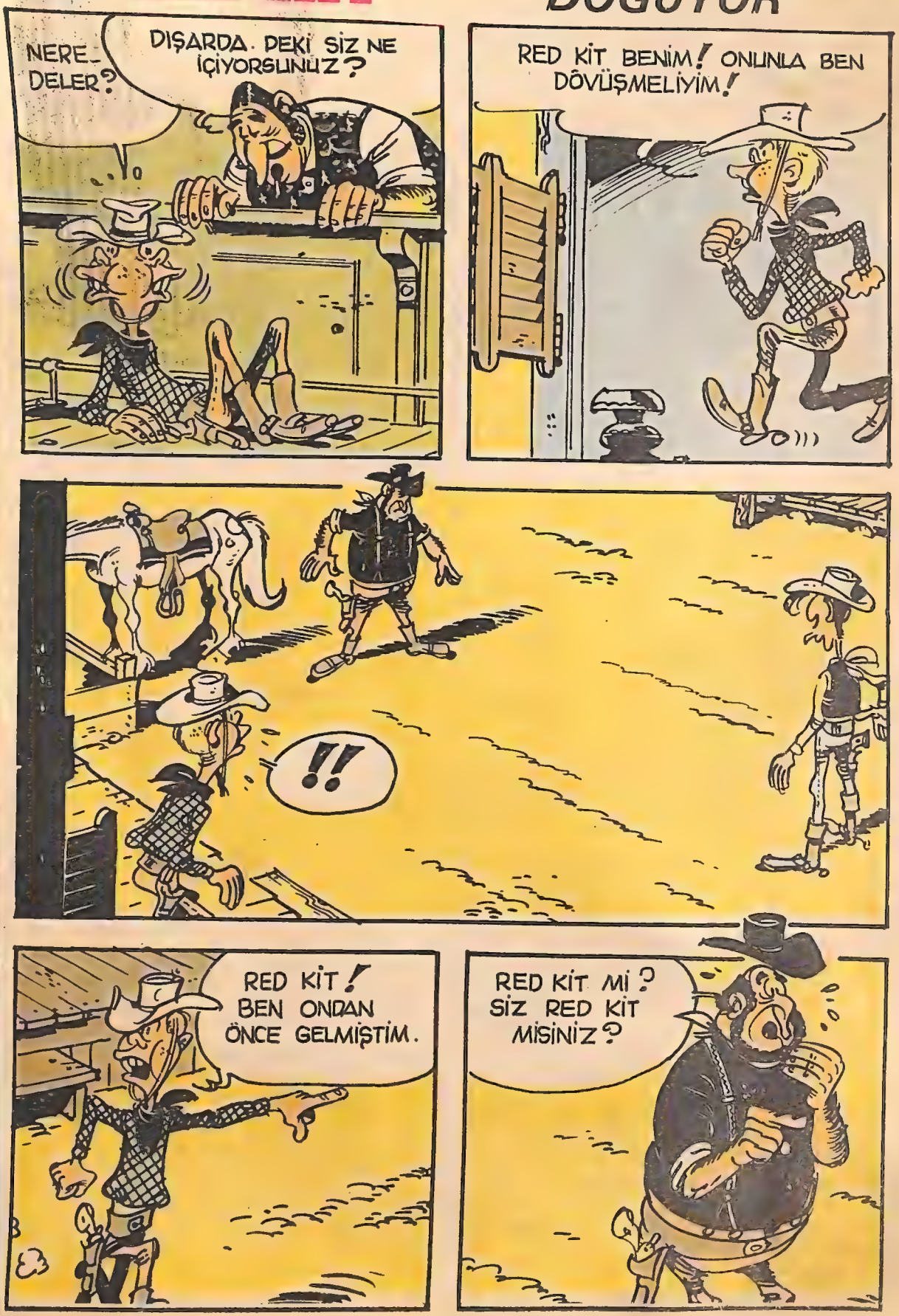

BEN SİZİNLE DÖVÜŞEMEM... HEM SİZE ÖYLE HAYRANIM Kİ... BAĞIŞLAYIN... HUYUM KURUSUN, BİRAZ SİNİRLİYİMDİR. BÜTÜN GÜN AT ÜSTÜN_ DEYDİM.

HADİ İZİN VERİN DE SİZE BİR İÇKİ ISMARLIYA- YIM.
OLDU...

NASIL BİLEBİLİR_ DİM...
UNUTALIM BUNU..
ÜNLÜ OLMA_ NIN KEYFİ BAŞKA CANIM!

NE İÇECEKSİNİZ BAKALIM?
BİR SANİYE?

ÖNCE BANA SOR

HAKLI...
PEKİ, NE İÇECEKSİ- NİZ?
TABİİ, DOSTU- NUZMUŞ MADEM.
6

BEN Mİ ? AMA, BEN, HİÇ BİR ŞEY İÇMEYECEĞİM... BEN...

NASIL ? İÇMEYECEK MİSİN ?

HİÇ BİR ŞEY İÇMEYECEKSİN DE NEDEN KAVGA ÇIKARIYORSUN ?

DIŞARI !

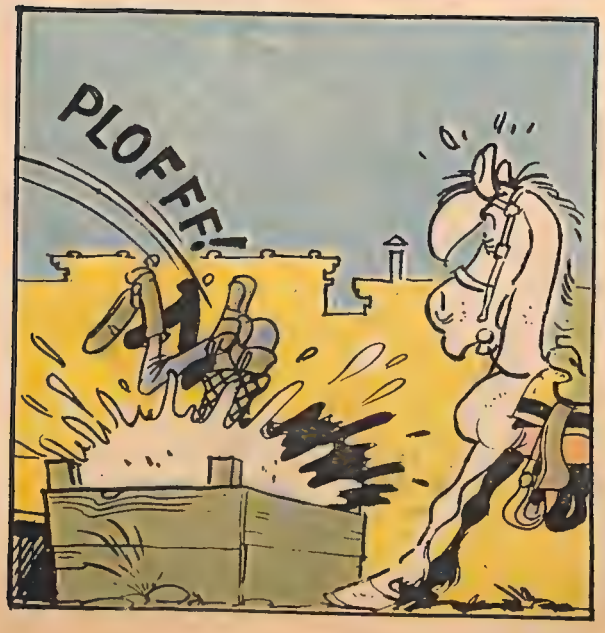
PLOFFF!

HEY ! BİRAMI DEĞİŞTİRİN. İÇİNE SİNEK DÜŞTÜ !
7

HEMEN RED KİT'E MEYDAN OKUYACAĞIM!
RED KİT! SEN ÖDLEĞİN TEKİSİN...
KİM ÖDLEĞİN TEKİ?
RED KİT!
ARKADAŞIMI AŞAĞILAMANA İZİN VERMEM.
BEN DE SALON'UMDA MESELE ÇIKARMANIZA İZİN VERMEM.
SEN KİMSİN Kİ?
ÇIK DIŞARI, SÖYLEYEYİM...
TAMAM!
TAMAM!
DELİ BUNLAR!
BIKTIM ARTIK!
8

KIM MİŞ ÖDLEĞİN TEKİ?
?
HII... DUYDUNUZ MU?
EVET, DUYDUM?
KÜÜT!
TAMAM, TAMAM, ANLADIM. BABAMIN ÇİFTLİĞİNE DÖNÜYORUM.
BİR BİRA DAHA! TEMİZ BİR YALAKTA OLSUN!
BU İÇKİYİ HAKKETTİK DEĞİL Mİ ÇOCUKLAR?
EVET.. BU DELİKANLIYA İYİ BİR DERS GEREKLİYDİ...
EVET JİMMY. ONA İYİLİK ETTİK... HADİ BEN GİDİYORUM...
BEN YALNIZ BİR KOVBOYUM ... EVDEN ÇOK UZAKTAYIM...
MORRIS + GOSCINNY
SON 9

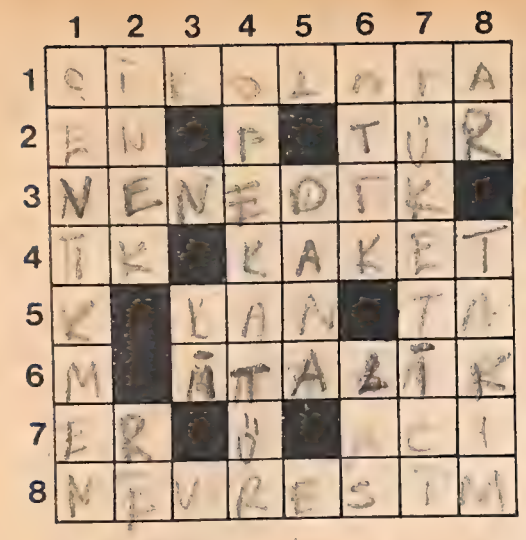

SOLDAN SAĞA: 1) Kakao, süt ve şekerden oluşturulan bir yiyecek. 2) Genişlik — Çeşit, doğa bilgisinde cinsi oluşturan ve çeşitleri içine alan bölüm. 3) İtalya'da bir kent. 4) (tersi) bir bağlaç — Tenis gibi bazı oyunlarda topa vurmak için kullanılan içine ağ gerilmiş saplı bir alet. 5) Vücudumuzda damarların içinde dolaşan kırmızı renkli sıvı — (tersi) Bir hayvan. 6) Sağa doğru eğik olarak yazılan basım harflerine verilen ad. 7) Asker — Tatlının karşıtı. 8) Torba biçiminde yorgan çarşafı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Çeviri yapan kimse. 2) Bir hayvan — Bir nota. 3) Bir bağlaç. 4) Ameliyat uzmanı doktor ya da bazı teknik aygıtları işletenlere verilen isim. 5) Sığırın, sütten kesilmesinden iki yaşına kadar olan erkek yavrusuna verilen ad. 6) Çevik, çabuk davranan — (tersi) ilkel bir su taşıtı 7) Yiyip içerek, kullanarak tüketen. 8) Bir yüzey ölçüsü birimi — Birbirine uygun şeylerin ya da kimselerin oluşturduğu topluluk.

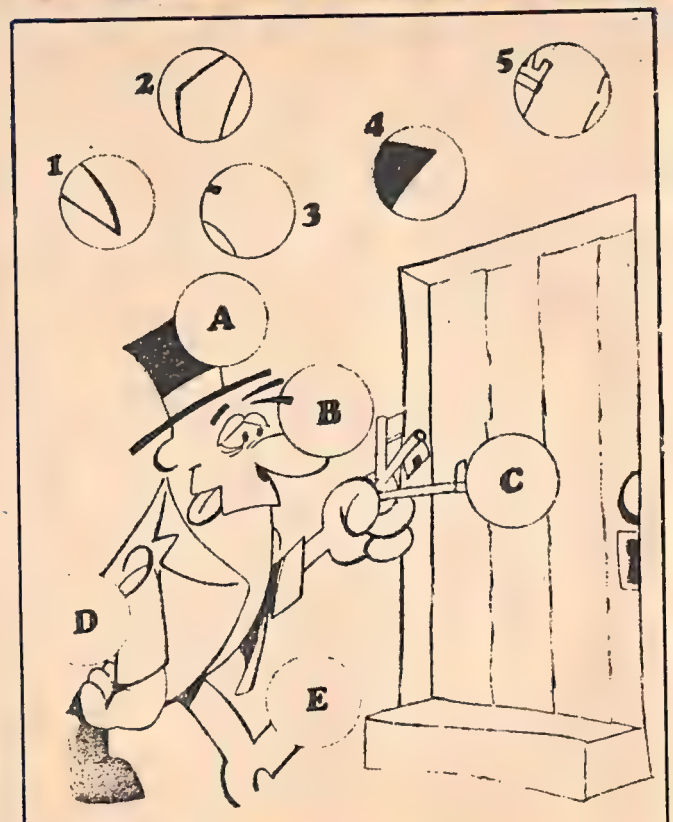

DAİRELER

Resimdeki boşlukları hangi dairelerle doldurabileceğimizi bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

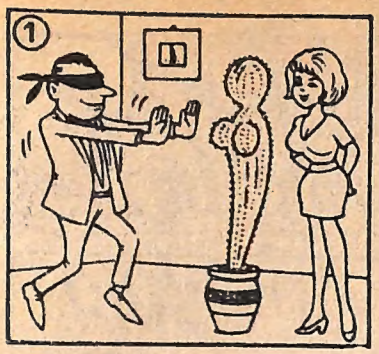

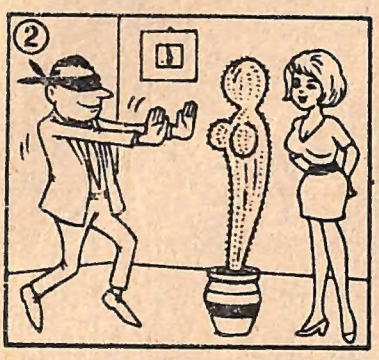

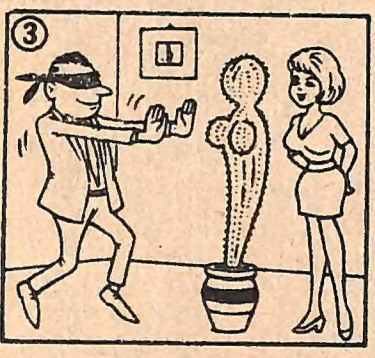

KÖREBE OYUNU

Bu dört resimden ikisi bir tek farkla, ikisi de iki farkla birbirlerinin benzeri. Acaba bunları bulabilir misiniz?

Yanıtlar 64. sayfada

GARİPLİKLER

Ressamımız yukarıdaki resmi çizerken bazı gariplikler yapmış. Acaba onları bulabilir misiniz ?

YENİ BİLMECELER

- Tüyden hafif olmasına karşın bir dakikadan fazla tutamadığımız şey nedir?
- Sürekli yükselmesine karşın hiç düşmeyen şey nedir?
- Kuruladıktan sonra ıslanan şey nedir?
- Bir at, bir otomobil ve bir adam 100 metrelik bir pistte yarışırlarsa hangisi kazanır?

Xefos • Yaş • Havlu • Adam kazanır. Çünkü 100 metrelik bir pistte otomobil ve at gerekli hızı kazanıncaya kadar adam koşuluka yarışı bitirir.

MIS TIK

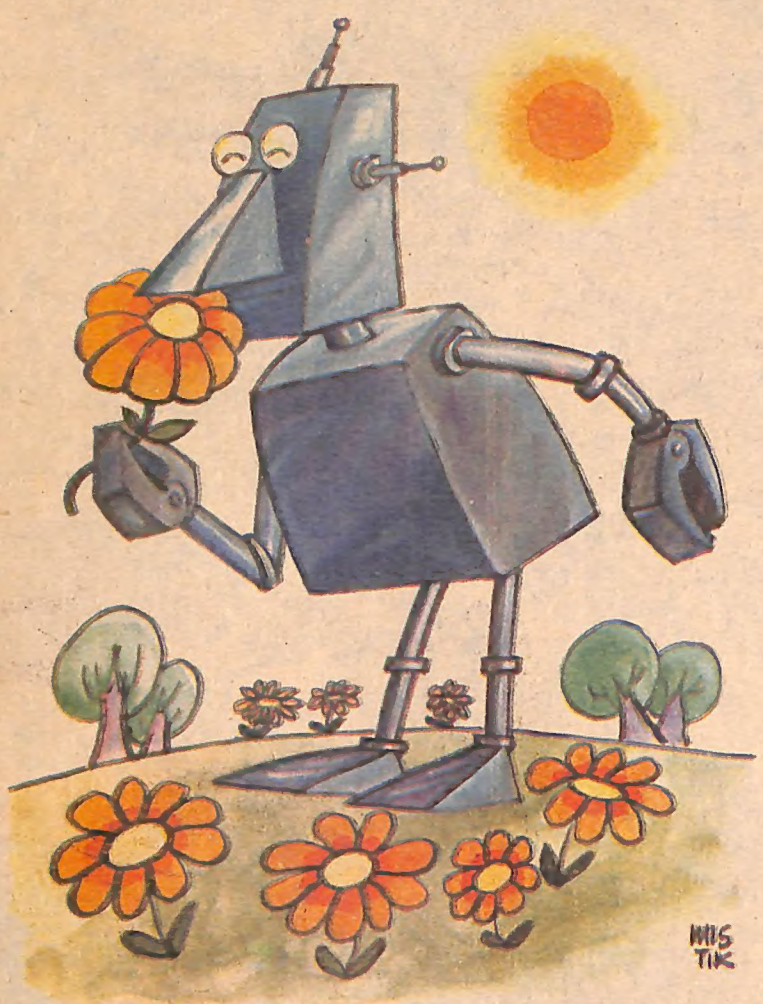

YAZISIZ

YANITLAR

● KARE BULMACA: Soldan sağa: 1) Çikolata 2) En — Tür. 3) Venedik. 4) İk — Raket. 5) Kan — Ta 6) İtalik. 7) Er — Acı. 8) Nevresim.
Yukarıdan aşağıya: 1) Çevirmen. 2) İnek — Re. 3) Ki. 4) Operatör. 5) Dana. 6) Atik — Las. 7) Tüketici. 8) Ar — Takım.

● 8 FARK: (1) Soldaki kulübenin kapısının alt kısmı. (2) Davulun ayaklarının arası. (3) Zencinin eteğinin yanı. (4) Ortadaki kulübeye dayalı tahta. (5) Telefonun kordonu. (6) Ahizenin altındaki otlar. (7) Sağdaki kulübenin çatısı. (8) Zencinin sol kulağı.

● DAİRELER: A—4, B—3, C—5, D—2 E—1.

● GARİPLİKLER: A/2: Caddedeki Ters dönmüş şemsiye C/4: Uçan ördek. D/3: Sokaktaki televizyon anteni. E/4: Bisiklete binen köpek. E/6: Sonbaharda açan çiçekler.

● KÖREBE OYUNU: 1 ve 3 resimde kızın saçları, 2 ve 4. resimde de kızın kemeri ile adamın kravatı.

Mektup Arkadaşı

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

● AYŞE KATLAN: Yaşım 12. Pul ve kart biriktiririm. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı severim. Fenerbahçeliyim. Dergi okuru yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
Adres: Medrese Mah. Sivas Cad. Yağcıoğlu ap. D. 5 YOZGAT

● HAKAN İZGİ: Yaşım 14. Pul ve anahtarlık biriktiririm. Boş zamanlarımda kitap okur, spor yaparım. Dergi okuru arkadaşlarla yazışacağım.
Adres: T. Vakıflar Bankası lojmanı Porsuk Şubesi — ESKİŞEHİR

● NALAN ASLANBAY: Yaşım 11. Kitap okumayı, gezmeyi severim. Pul biriktiririm. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Adres: Ulugazi Mah. Barbaros Geçidi No: 7/3 SAMSUN

● ALİ DERİCİOĞLU: Yaşım 10. Kitap okumayı, futbol oynamayı çok severim. Yazışmak istiyorum.
Adres: Abidin Paşa Cad. Önder Mobilya No: 60 ADANA

● CANAN KABACA: Yaşım 14. Ortaokul öğrencisiyim. Kitap okumayı, bisiklete binmeyi, müzik dinlemeyi, gezmeyi severim. Yazışacağım.
Adres: Tevfik Bey Mah. Emrullah Efendi Cad. No: 4—A Sefaköy — İSTANBUL

● YALÇIN DEMİRTAŞ: Yaşım 12. Futbol oynamayı, müzik dinlemeyi severim. Melodika çalarım. Yazışmak istiyorum.
Adres: Tebebaşı Mah. Çaldağı Son. Ercan Ap. 38/11 Keçiören — ANKARA

● HASAN ÜTEBAY: Yaşım 12. Kart biriktiririm. Müzik dinlemeyi, spor yapmayı severim. Fenerbahçeliyim. Yazışmak istiyorum.
Adres: Eski Londra asfaltı Deniz Köşkler Mah. Özgün Ap. No: 1 K. 5 Avcılar — İSTANBUL

● ESENGÜL BEŞLİ: Yaşım 13. Pul, kart, para, yaprak biriktiririm. Gezmeyi severim. Afiş, grafik ile ilgili uğraşılarım vardır. Çeşitli yörelerden arkadaş edinmek istiyorum.
Adres: Dereboyu Cad No: 202 Kat: 6 D: 13 Ortaköy — İSTANBUL

● GÜREL GÜLMEZ: Yaşım 13. Pul biriktiririm. Spor yapmayı, müzik dinlemeyi severim. Galatasaraylıyım. Yazışmak istiyorum.
Adres: Deniz Köşkler Mah. Sanlı Sok. No: 5 Funda Villa Avcılar — İSTANBUL

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

ÇİÇEKLER

Papatya, çiğdem, sümbül
Menekşe, begonya, gül
Açıyor ilkbaharda
Soluyor sonbaharda

Hepsinin de kokusu
Birbirinden güzeldir
Her çiçeği severim
Çiçekler çok güzeldir

KEMAL GÜVENÇER

SINIFIM

Bütün yaz uyudun
Uyan artık ben geldim
Yüzün gözün toz olmuş
Bak düzenin bozulmuş
Rengin sararmış solmuş
Korkma ben temizlerim
Yeni baştan düzerim
Çünkü seni severim
İşte çantam
İşte kitabım
İşte ben
Sevin artık ben geldim

GÖKŞİN KOLBAY

AYŞE

Sırma sarı saçları
Mavi gözleri
Kırmızı kiraz dudaklarıyla
O tatlı bakışlı Ayşe
Elinde çantası
Okuldan dönüyor
Dudaklarıyla şarkılar
mırıldanıyor

TÜRKAN NERGİS

DOĞA

Güneş, su, toprak, deniz
Birleşmişler doğada
Demişler ayrılmayız
Arkadaşız bir arada

Bir tanesi olmasa
Bozulurdu bu dünya
Dengeyi sağlıyorlar
Mutluluk saçıyorlar

TİJEN KARDAL

ZAVALLI MENEKŞE

Bir menekşe vardı
Yeşil bir kırda açmıştı
Fakat sevmezdi o kırları
Bir gün bir el kopardı onu
Süslü bir vazoya koydu
İki üç gün sonra menekşe
solunca
Atıldı bahçeye, çöplerin
arasına
Yağmur yağıyordu şimdi
ince, ince
Pişmandı, ağlıyordu zavallı
menekşe
Yavaşça çite doğru uzandı
Son defa olarak
Yemyeşil kırlara ve
arkadaşlarına
Yeşil gözlerle baktı

RECEP LAPA

MARTI

Yüksekte bir martı var
Oradan oraya uçar
Denizde görünce balık
Sevinir hem de coşar

Onun yaşamı böyle
Hep uçar gündüz gece
Yem arar hep denizden
Doyursun karnını diye

Martı gezer göklerde
Gölgesi vurur yere
Ne yapsın ki hiç kimse
İlgilenmiyor onunla
Bir çocuk bile...

ALİ TÜRKŞEN

CEKET

Adamın biri inşaatın altıncı katından aşağı düşer. Hemen hastaneye yatırılır. Arkadaşı onu görüp tanır. Adamın karısına gidip olayı şöyle anlatır.

— Kötü haber bayan Halime. Kocanızla ilgili...

— Kocama ne oldu ki?

— Ceketi inşaatın altıncı katından düştü de.

— Oh ben de bir şey oldu sanmıştım.

— Ama, ceket düşmeden önce, kocanız ceketin içindeydi.

BEGÜM OTARAN

Bora Alpay

KAPTAN VE ÇOCUKLARI

by JOE MUSIAL

KARAYOLLARIMIZDA TRAFİK ÇOK SIKIŞIK BİR DURUMDA...

HEEY! ŞURAYA BAKSANIZA. KISA DALGADAN YAYIN YAPAN RADYO NE GÜZEL DUYULUYOR.

TABİİ! İYİ Kİ DİNLEDİK. YOKSA BİZ DE O SIKIŞIKLIĞIN İÇİNDE OLACAKTIK...

SAHİ YA!

ORADA OLSALARDI GÖRÜRDÜM BEN...

BİZ DE RADYOCU OLACAĞIZ. KARAYOLLARINDAKİ SIKIŞIKLIĞI SİZLERE BİLDİRECEĞİZ.

TELSİZLERİMİZ YARDIMCI OLACAK BİZE...

?

?

HAH! DUY DA İNANMA! BİZİM HAYLAZLAR BUNLARI MI SÖYLÜYORLAR? GÜLEYİM BARİ...

KARAYOLLARINDAKİ SIKIŞIKLIĞI BİZLERE BİLDİRECEKLERMİŞ... BU İŞ ONLARI MI KALDI?

MEKTUP YAZMAYI UNUTMAYIN...

KAPTANA BİR OYUN OYNAYALIM DA GÖRSÜN...

HEY ŞEY YOLUNDA...

NE GÖRÜYORSUN?

ANNEMİ ARIYORUM-ANNEMİ ARIYORUM...

DİKKAT! DİKKAT! KAPTAN ARKA BAHÇEDE UYKUYA DALDI... KAPTAN ARKA BAHÇEDE UYKUYA DALDI...

TEŞEKKÜRLER ÇOCUKLAR-GERİSİNİ BANA BIRAKIN.

ÇALIŞSANIZA...

SANIRIM AŞAĞIYA İNİNCE KAPTAN BİZE BİR GÜZEL DAYAK ATACAK...

TABİİ YA-KALAYABİLİRSE...

MUSIAL

PUF/PUF!